

Helga Zepp-LaRouche: For store til at sætte i fængsel? Grækenland bliver bankernes Nemesis!

22. feb. 2015 – Den meget forskellige fortolkning af det kompromis, der fredag i sidste uge blev indgået mellem Eurogruppens finansministre og den græske finansminister Yanis Varoufakis, antyder, at konflikten inden for kort tid vil vende tilbage for fuld styrke. Alt imens versionen i Eurogruppens offentlige erklæring hævder, at Grækenland har forpligtet sig til fortsat at holde sig til nedskæringsprogrammet og ikke indføre nye forholdsregler uden forudgående aftale med »institutionerne« – et nyt navn for Trojkaen – så skriver Syriza-avisen *I Avgi*: »En ny æra er begyndt – uden Memorandum, og uden Trojka. Nu har regeringen fire måneder til at udarbejde en ny aftale.« Det er altså muligt, at aftalen allerede sprænges på mandag, når Athen fremlægger sine ændringsforslag i Bruxelles. For på trods af den tvungne situation, som den nye, græske regering befinder sig i – de har trods alt ansvaret for en nødlidende befolkning – støder to fundamentalt forskellige, inkongruente geometrier her sammen. Som man kan læse i artiklen »[Grækenland vælger national overlevelse, ikke ødelæggelse](#)«, så har Grækenland overhovedet ingen legitim gæld til de europæiske institutioner. Diverse storbanker og hedgefonde manipulerer med deres spekulation miljøet for betingelserne for gældens tilbagebetaling, som Grækenland må opfylde, til skade for landet, og af de såkaldte redningspakkers penge forblev kun 3 % i Grækenland, mens resten strømmede tilbage til de europæiske banker.

I stedet for en plan for tilbagebetaling burde man indlede en grundig undersøgelse af, hvordan det er kommet til den

nuværende situation, begyndende med Goldman Sachs' rolle i den »kreative bogføring« med anvendelse af swaps – en metode, som den franske avis *Le Monde* har betegnet som »regnskabsforfalskning«, og som førte til, at Grækenland blev optaget i Eurozonen.

I denne forbindelse vil den daværende chef for den græske centralbank, Lucas Papademos, være interessant, da han med sikkerhed var vidende om Goldman Sachs' Swap-forretninger, ved hjælp af hvilke Grækenlands gældssituation blev forskønnet. Og da hr. Papademos i 2002 blev belønnet med posten som vicepræsident for Den europæiske Centralbank, efter sin post som den græske centralbanks chef, må man antage, at man i Frankfurt og Bruxelles vidste nøje besked med, hvordan det gik til, at Grækenland blev optaget i Eurozonen. Så meget for beskyldningen om, at Grækenland sneg sig til en optagelse.

Men det kan også betale sig at kaste et nærmere blik på den for tiden stærkt fremmanede sætning, »*pacta sunt servanda*« (aftaler skal overholdes). For, når 97 % af de såkaldte redningspakker er strømmet tilbage til bankerne, hvilken aftalepartner er det så egentlig, vi taler om?

Lad os genkalde os et par ting. Der var LIBOR- og EURIBOR-skandalen, hvor henved 30 storbanker gennem at manipulere med rentesatsen gennem et kvart århundrede bedrog deres kunder for et trecifret milliardbeløb; flere banker blev snuppet, da de bevidst solgte giftige værdipapirer til deres kunder; der er konstant tilfælde med pengehvidvaskning af stort set enhver tænkelig kriminel aktivitet, lige fra narkohandel, våbenhandel, diamanthandel og til finansiering af terrorisme; så var der også Madoff-svindelen, og nu selvfølgelig atter sagaen om HSBC. I øjeblikket efterforsker man denne bank, som tidligere var finanshus for Det britiske Imperiums opiumskrig mod Kina, i Schweiz, Argentina, Indien, Storbritannien og USA, for en lang række af kriminelle handlinger, herunder, i Schweiz og Indien, aktiv hjælp til skatteunddragelse for rige kunder – i Schweiz drejer det sig om henved 120 milliarder –

og selvfølgelig igen pengehvidvaskning inden for flere kategorier.

Den tidligere kommunikationschef for den schweiziske bank UBS, Stephanie Gibaud, der nu samarbejder med den argentinske regering i undersøgelserne af UBS' illegale aktiviteter, udtrykte det for nylig således i et interview: »Vi må forstå, at vi her har at gøre med en kriminel industri; at det hele er en eneste, beskidt forretning, og at alle disse udspekulerede planer til skatteunddragelse gennem UBS og nu HSBC osv., som nu bliver undersøgt – at dette ikke blot er fejltagelser. Det er ikke en eller anden illegal operation, som bankerne på sidelinjen af i øvrigt legitime forretningspraksisser blev viklet ind i. Tværtimod er disse operationer den eneste grund til, at disse banker overhovedet eksisterer ... man må forstå, at dette er offshore-bankernes hovedbeskæftigelse; og forsøget fra formænd for bestyrelserne på at gøre små ansatte til syndebukke, når de bliver snuppet for illegale aktiviteter, er ganske enkelt afskyeligt.« Det er disse sværvægtede, der hører hjemme i fængsel.

Sagen mod HSBC er nu ved at sætte en international lavine i gang, som kunne gøre en ende på en hel række af medskyldige personers karriere. Den 8. februar bragte den amerikanske Tv-kanal CBS i sin udsendelse »60 Minutes« en udførlig dokumentation af afsløringer fra 'whistlebloweren' Hervé Faciani, en informationstekniker, der arbejdede i den schweiziske filial af HSBC, og som allerede i 2008 havde udleveret omfangsrige computer-bankbilag til de franske myndigheder, som disse igen havde meddelt de britiske og amerikanske myndigheder. Det drejede sig bl.a. om detaljerede notater om forvaltningen af store formuer, og som omhandlede, hvordan man skabte strukturen for pengehvidvaskning og skatteunddragelse. Alene i Schweiz blev 30.000 konti oprettet til dette formål.

Det britiske Finansministerium ignorerede beviserne for HSBC's forbrydelser; i stedet blev den daværende direktionschef for

HSBC i Storbritannien, Sir Stephen Green, gjort til Lord og endda handelsminister i regeringen Cameron.

I USA var det i 2012 Loretta Lynch, statsanklager for New Yorks Østdistrikt, der udskød retsforfølgelsen af HSBC, da disse blev anklaget for hvidvaskning af op til 80 % af pengene fra den mexicanske narkomafia. HSBC måtte efterfølgende betale en bøde på 1,9 mia. dollar, et beløb, som de, i betragtning af kæmpegevinsterne fra hvidvaskningen, kunne tage fra frimærkekassen.

Samme Loretta Lynch blev dernæst meget betegnende af Obamaregeringen nomineret til at være justitsminister Holders efterfølger; hendes nominering blev imidlertid lagt på is i Senatet pga. den nylige skandale, og hun må nu finde sig i at besvare ubehagelige spørgsmål fra Senatet.

I USA er der givet licens til disse skumle forehavender fra højeste sted, formuleret i det såkaldte »Holder-Brief«, hvor det udtrykkeligt bestemmes, at Too-Big-To-Fail-bankerne ikke må retsforfølges, fordi deres retsforfølgelse ville udløse et systemkollaps.

Konfronteret med kendsgerningerne om et gennemført kriminelt banksystem er det græske krav om en europæisk gældskonference mere end legitim. Schäuble, Dijsselbloem, Draghi, Lew og Co., der så ubønhørligt står fast på, at Grækenlands nye, demokratisk valgte regering skal overholde aftaler, der er indgået med tidligere, beviseligt korrute regeringer, og som udelukkende er til gavn for et banksystem, for hvem der kun findes en forbrydelse, nemlig den at blive snuppet, handler dybt umoralsk. Det kan godt være, at de formelt har loven på deres side, som takket være domstole og aftaler beskytter dette system med maksimal profitmaksimering til spekulanterne; men legitimiteten har de for længst mistet.

I græsk mytologi og i den græske tragedie spiller Nemesis en stor rolle, som hun for øvrigt også gør det i Friedrich

Schillers dramaer. Nemesis, gudinde for retfærdig vrede, står for den »frygtelige magt, der dømmende holder vagt i det skjulte«, som det hedder i Schillers digt *Ibykus' traner*. I tider, da Europa endnu holdt kristne værdier i hævd, fandtes der en bevidsthed om naturretten, efter hvilken lovene for skabelsesordningen har en højere betydning end den positive, menneskeskabte ret. Når Tsipras-regeringen forsøger at forsvare den græske befolknings almene vel, den græske befolkning, som Trojkaen, selv efter FN-menneskerettighedskommissæren Luminas opfattelse, har begået massive overtrædelser af menneskerettighederne imod, gennem overmåde hårde forholdsregler for nedskæringspolitikken, så er denne naturret på regeringens side.

Det er en historisk ironi, men Grækenland bliver Europas Nemesis. Vi bør i vores egen interesse gøre alt for at den nye græske regerings drøm om at ændre hele Europas politik går i opfyldelse.

*Nej, en grænse har tyranners magt,
Når de undertrykte intetsteds kan finde retfærdighed,
Når byrden bliver ubærlig – griber han ud
efter trøstigt mod i himlen,
Og henter ned sine evige rettigheder,
Der hænger umisteligt deroppe
Og ubrydelig som selve stjernerne –
Vender den gamle naturens urtilstand tilbage,
Hvor menneske står over for menneske –
Som sidste middel, når intet andet mere*

*vil hjælpe, gives han sværdet –
De højeste goder bør vi forsvare
mod vold – Vi står for vort land,
vi står for vore hustruer, vore børn!*

EIR ØKONOMI: Grækenland vælger national overlevelse, ikke ødelæggelse

Af Dean Andromidas

14. feb. 2015 – Mens de fleste europæiske ledere fortsætter med at følge finansoligarkiets diktat, er Grækenlands holdning klar: Der kan ikke være noget kompromis mellem national overlevelse og selvdestruktion. Grækenland kan ikke betale den illegitime og byrdefulde gæld, og det kan heller ikke fortsætte med nedskæringspolitikken, med folkemord til følge. Grækenland tilbyder Europa chancen for at sammenkalde til en Europæisk Gældskonference, lancere en New Deal og samarbejde med BRIKS-landene og deres allierede om et nyt, økonomisk paradigme.

I kølvandet på det europæiske topmøde mellem EU's ledere den 12. feb. erklærede den græske premierminister Alexis Tsipras, »Grækenland udøver ikke afpresning, og vil ikke udsættes for afpresning«. Med hensyn til »memorandaet« fra Den internationale Valutafond, Den europæiske Kommission og Den europæiske Centralbank (tilsammen kendt som Trojkaen), sagde

han, »Glem den politik, den eksisterer ikke længere. Det gør Trojkaen heller ikke.«

Tsipras blev støttet af sin koalitionspartner, forsvarsminister Panos Kammenos, leder af Uafhængige Grækere, der til græsk TV sagde: »Vi er færdige med memorandaet og Trojkaen ... Regeringen vil ikke forhandle som Syriza [Tsipras' parti] eller Uafhængige Grækere, men som regering for alle grækere, som en retfærdiggørelse af alle grækere og alle europæiske folks deltagelse i denne kamp.«

'Pladsernes bevægelse'

EU's hovedproblem er, at det ikke bare er konfronteret med folkelig modstand, som det kan undertrykke med tåregas og uropatruljer, som det gjorde for tre år siden. Det er nu konfronteret med en regering, der, iflg. de seneste meningsmålinger, støttes af 8 af 10 grækere. Kan Europa lancere en politik med brutalt »regimeskift«, med sanktioner og embargoer mod Grækenland, et medlem af Den europæiske Union, hvor »solidaritet« hævdes at være det overordnede ideal?

Den 11. februar, mens eurogruppens finansministre mødtes i Bruxelles og forsøgte at tvinge Grækenland til at ofre sine borgeres liv, gik titusinder, hvis ikke hundrede tusinder, af mennesker i Europa og landene i Amerika på byens gader til støtte for Grækenlands politik med økonomisk udvikling og beskyttelse af national suverænitet. Den græske regeringstalsmand Gabriel Sakellaris erklærede, at det græske folk har givet liv til en ny »pladsernes bevægelse«, og at »håb har fordrevet frygten«.

Grækenland demonstrerede endnu engang, at det er blevet revolutioneret, idet titusinder trodsede den isnende kulde og fyldte Syntagma-pladsen foran det græske parlament i Athen, og endnu flere demonstrerede i et dusin andre græske byer.

Lignende demonstrationer afholdtes i Amsterdam, Bruxelles, London, Edinburgh, København, Lausanne, Rom, Lissabon, Berlin, Paris, Wien, Budapest, Madrid, Helsinki og endnu flere byer i Canada, New York og Washington, og så langt væk som Brasilien og São Paulo.

LaRouche-bevægelsen deltog i demonstrationsmøder i Paris, Berlin og New York; i sidstnævnte by havde aktivisterne skilte, der sagde, »USA og Grækenland må gå med i BRIKS«.

Med kommende valg i et halvt dusin EU-lande alene i år forventer man store overraskelser, i takt med, at regeringerne i Portugal og Spanien, lande, der står over for de samme, barske 'Trojka-betingelser' som Grækenland, sandsynligvis vil blive fejet fra magten.

I **Spanien**, hvor der forventes valg til november, fører Podemos, Syrizas søsterparti, foran det regerende Folkets Parti og oppositionspartiet Socialisterne, der har domineret i spansk politik, siden afslutningen af Francos diktatur i 1970'erne.

I **Portugal**, hvor der skal afholdes valg til oktober, fører iflg. meningsmålingerne oppositionspartiet Socialisterne foran de regerende Socialdemokraterne. Den 12. feb. stilede toogtredive fremtrædende, portugisiske personer, inkl. politikere, erhvervsfolk, akademikere, pensionerede officerer i hæren og fagforeningsfolk, et brev til premierminister Pedro Passos Coelho, med krav om, at han opgiver sin modstand mod de græske forslag. I brevet stod, »Den idé, at nedskæringspolitikken skal fortsætte, er ikke produktiv« og »Portugal må ikke tage afstand fra en bevægelse med europæisk samarbejde og må tage aktivt del i en drøftelse om en genoplivning af økonomien og den sociale politik i lande, der i de seneste seks år har gennemlevet de værste lidelser.«

Ulykkeligvis lød advarslen for døve øren, da Coelho gentog sin holdning om, at han ikke vil støtte nogen forslag om

annullering eller genforhandling af gælden.

I **Italien, Irland** og i adskillige andre lande, hvor der ikke skal være valg i år, står regeringerne på usikker grund og kunne meget vel blive tvunget til at udskrive valg før tiden.

Ikke 'GREXIT', men 'BRIKSIT'

Alt imens medierne er fyldt med kommentarer om en mulig »GREXIT« – Grækenlands tvungne eller frivillige udgang af eurozonen – så er den løsning, som Grækenland opfordrer til, i virkeligheden det, som en græsk iagttager beskrev for EIR som en »BRIKSIT«, hvor Grækenland tilslutter sig BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika). Alt imens det ville tjene ethvert land bedst at stå uden for eurozonen, så er idéen om en lovmæssigt reguleret adskillelse for Grækenland umulig. Hvis Grækenland går ud, kunne Italien, Portugal og endda Tyskland følge efter. Det er derfor, en Europæisk Gældskonference, et af Syrizas krav, bør afholdes. Den kunne, som EIR skrev (23. jan. 2015: [Et græsk forslag: Indkald til en europæisk gældskonference](#)) blive det forum, i hvilket Europas bankerotte banksystem kunne blive nedlagt gennem en opdeling, efter Glass/Steagall-modellen, af de kommercielle banker og investeringsbankernes kasinosystem. Dette kunne efterfølges af en afgørelse af den europæiske gæld og etableringen af en Europæisk Infrastruktur-Investeringsbank, der kan samarbejde med den kinesisk lancerede Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) til opbygning af store transport- og udviklingskorridorer, der integrerer Europa i Verdenslandbroen.

For den græske regering drejer det sig ikke om enten EU eller BRIKS: Grækenland tilbyder at fungere som en bro mellem Europa og BRIKS. Premierminister Tsipras har sagt dette gentagne gange, som under sit nylige besøg på Cypern, hvor han sagde, at Cypern og Grækenland kan fungere som en »bro for fred«

mellem EU og Rusland.

Den 10. feb. krævede forsvarsminister Kammenos en »Plan B«, hvis EU afviser Grækenlands forslag; denne plan ville inkludere at søge finansiel hjælp fra USA, Rusland og Kina. »Det kunne i heldigste fald være USA; det kunne være Rusland; det kunne være Kina eller andre lande«, sagde han. Det kunne tage form af koncessioner til opførelse af vigtig infrastruktur, såsom havne, som Moskva har udtrykt interesse i. »Det, vi ønsker, er en aftale«, understregede Kammenos. »Men hvis der ikke kommer en aftale, og vi ser, at Tyskland forbliver ubøjelig og ønsker at sprænge Europa fra hinanden, så er vi forpligtet til at gå over til Plan B. Plan B går ud på at skaffe finansiering fra andre kilder. Jeg har et virkelig godt forhold til Rusland. Vi har haft drøftelser med Rusland om Plan B. De overvejer at løfte embargoen på græske produkter og genoptage importen. Vi er interesserede i samarbejde med russerne om gasledningen.«

Alt imens Kammenos' parti vandt tæt ved 5 % af stemmerne ved valget den 25. januar, så viser meningsmålinger, at han i øjeblikket har opbakning fra over 65 %.

Udenrigsminister Nikos Kotzias sagde til pressen under sit første EU-udenrigsministtermøde tidligere på måneden, at EU »må være mere end sanktioner og memoranda«, en henvisning til Trojkaens politik.

I et interview med det tyske ugeblad *Der Spiegel*, påpegede Kotzias Grækenlands strategiske betydning for Europa: »Grækenland er beliggende midt i en trekant. Ukraine er i toppen, Libyen i nederste venstre spids, og som den nederste højre spids finder vi Mellemosten i en afstand af blot 300 kilometer fra os. Alle disse områder er destabiliserede. Hvad ville der f.eks. ske, hvis Grækenland, under et enormt pres fra økonomiske spørgsmål, også blev destabiliseret? Det ville skabe en linje fra Rusland, gennem Ukraine og Balkan til Mellemosten og Nordafrika. En kæmpemæssig ark, der kunne

bringe millioner af migranter til Europa. Så ville hele Europa blive destabiliseret. Det, vi siger, er, at fred og retfærdighed i Ukraine er lige så vigtig, som stabilitet i Europa.«

Den 11. februar var Kotzias i Moskva, hvor han mødtes med sin modpart, Sergei Lavrov, og sagde, at Grækenland vil forklare sine europæiske partnere, at alle problemer må løses gennem forhandlinger, eller også vil der opstå en humanitær krise. Han erklærede, »Vores relation med Rusland består i et ærligt venskab«. Til gengæld kom Lavrov med et forslag om eventuelt at tilbyde Grækenland hjælp, om nødvendigt.

Efter at være blevet inviteret til Rusland i maj måned af præsident Vladimir Putin for at deltage i Ruslands fejring af sejren over Nazi-Tyskland, rapporteredes det i den græske presse, at premierminister Tsipras skulle have modtaget en invitation til at besøge Kina. Alt imens dette ikke er blevet bekræftet, så ringede den kinesiske premierminister Li Keqiang til Tsipras for at lykønske ham med indsættelsen som premierminister og erklærede, »Kina værdsætter sit traditionelle venskab og vedholdende udvidelse af praktisk samarbejde med Grækenland« som ligeværdige partnere, der søger gensidig fordel, og vil »udvide venskabet til et højere niveau«. Li påpegede det kinesiske, statslige skibsselskab, COSCOs rolle og selskabets leasing af containerterminalen i havnen i Piræus. Han sagde, at Kina var parat til at samarbejde med Grækenland for at udvikle havnen til at blive et vigtigt centrum for regionen, en bro til virkeliggørelse af ekspresoverfarten mellem Kina og Europa og til opgradering af de eurasiske forbindelsesmuligheder.

Tsipras svarede, at assistance fra Kina er afgørende for Grækenlands indsats for at genoplive sin økonomi, især inden for felter som maritime anliggender og skibsfart, såvel som også infrastruktur og finans.

Tidligere på ugen inviterede Li den græske minister for

produktiv genopbygning, miljø og energi, Panagiotis Lafazanis, til at besøge Kina senere denne måned. Lafazanis er blevet berygtet i korridorerne i EU-kommissionens bygning i Bruxelles for sin meddelelse om, at han vil undersøge, og om nødvendigt omstøde, alle privatiseringer, som den tidligere regering har indført, især inden for transport- og energisektoren. Disse sektorer har alt at gøre med at sikre udviklingen af Grækenlands forbindelsesmuligheder til BRIKS og disses allierede lande. Beslutninger i energisektoren er direkte relateret til Grækenlands samarbejde med Ruslands Gazprom, der har udtrykt interesse for at bygge en gasledning gennem Grækenland. Af afgørende betydning er ligeledes færdiggørelsen af jernbanelinjen fra Piræus mod nord til Thessaloniki og Balkan, hvor Kina hjælper Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien (FYROM), Serbien og Ungarn med at genopbygge og udvide deres jernbaner.

Grækenland kan altid »koble sig« til BRIKS alene, men det ville være langt bedre for Europa at opgive sin selvmorderiske, økonomiske og politiske politik og takke ja til Grækenlands tilbud.

Denne artikel forekommer i EIR, 20. feb. 2015, og har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Titelfoto: Demonstrationer på Syntagma-pladsen foran parlamentet i Athen, den 15. februar.

**Fra LaRouche-bevægelsen 20.
feb. 2015:**

Den græske gæld er svindel – ligesom hele det transatlantiske finanssystem; Sæk det for at stoppe Tredje Verdenskrig

I dag (18. feb.) lancerede Lyndon LaRouche et internationalt initiativ centreret omkring Manhattan for at afsløre den totale svindel omkring den gæld, der tilskrives Grækenland af Den europæiske Union og Det britiske Imperiums banker. Gælden bliver brugt som afpresning for at forsøge at banke Grækenland – og efter dem, hele Europa – til at begå selvmord ved endnu engang at gennemtvinge bankernes nedskæringspolitik, der medfører folkemord.

»Den græske gæld som sådan er for det meste vedkommende ikke græsk gæld«, erklærede LaRouche. »Gælden, som Tyskland og andre nationer kræver, at de betaler, er penge, som grækerne aldrig har fået! Så grækerne skylder ikke disse penge. Det er et svindelnummer, for grækerne påtog sig ikke denne gæld.«

Det hele blev tvunget ned over Grækenland gennem en række svindelnumre, sagde LaRouche, men i virkeligheden gik pengene kun til at betale Grækenlands internationale bankkreditorer, for at dække over et Ponzi-svindelnummer, som Goldman Sachs og andre rovgriske finansierere kørte, og for at dække over sporene af korrupte våbenhandlere, som tidligere græske regeringer har forhandlet – som medlemmer af den nuværende, græske regering har dokumenteret.

Men det græske tilfælde er intet særsyn på verdensscenen. Det er et klassisk tilfælde af det, LaRouche og *EIR* længe har

beskrevet som »bankier-regning«, et svindelnummer, gennem hvilket størstedelen af planetens nationer er blevet påtvunget gæld, de aldrig virkelig har påtaget sig, og som er bygget op gennem en pyramide af derivatspekulation og lignende finansielle svindelnumre. Det er på denne måde, at vi har fået for 2 billioner dollar derivater og andre finansielle 'værdipapirer' på regnskaberne i dag, uden nogen mulighed for at betale gælden.

Tilfældet Grækenland udgør den samme form for svindel, som gribbefondene forsøger at gennemføre imod Argentina. Og det er den samme svindel, som køres over hele verden af de narko-handlende, skatte-unddragende, bankerotte banker, der er kernen i Det britiske Imperium i dag. Et af disse tilfælde, nemlig HSBC – tidligere Hong Kong and Shanghai Banking Corporation, også kaldet hovedbanken for *Dope, Inc.* – er for nylig blevet berygtet for at organisere verdensomspændende fiduser til skatteunddragelse for deres rige kunder. Og dette kommer oven i den tidligere demonstration under amerikanske senatshøringer af, at HSBC befandt sig i centrum af hvidvaskning af blodpenge fra de mexicanske narkokarteller til titals billioner dollar.

Men HSBC er blot et enkelt tilfælde blandt dusinvis af andre. En sladrebank ('whistleblower') i UBS (Union Bank of Switzerland), tidligere embedsmand Stephanie Gibaud, har netop erklæret, at »oplysningerne om HSBC er en kopi af det, jeg oplevede i UBS«. Hun tilføjede, med videnskabelig præcision:

»Vi må forstå, at vi har at gøre med en kriminel industri.«

Det er præcis, hvad Wall Street, City of London og hele det transatlantiske finanssystem er. Det er en kriminel virksomhed, der ønsker at bevare illusionen om solvensen af finansielle aktiver til 2 billioner dollar gennem at dræbe hele nationer og befolkninger, sådan, som de forsøger at gøre i Grækenland. Det er deres finanssystems bankerot, der ligeledes driver dem til at true med atomar konfrontation med Rusland og

Kina med Ukraine som påskud, for at gennemtvunge deres vilje på globalt plan.

Det britiske Imperiums eneste håb om sejr er, at nationer som Grækenland og Rusland kapitulerer til deres afpresning og deres trusler og indvilger i at spille efter de rigide spilleregler, som Det britiske Imperium insisterer på, er det eneste spil i byen. Men hvis de nægter – som BRIKS-nationerne gør det, så vel som også allierede nationer som Grækenland, Argentina og Egypten – og i stedet kæmper for at skabe et helt nyt system, baseret på udstedelse af kredit til udvikling, snarere end til spekulation, så kan det finansielle imperium tvinges i knæ.

»Vi må udbrede dette her som hovedspørgsmålet i USA«, erklærede LaRouche. »Vi kan sænke Wall Street på dette spørgsmål. Hvis man sænker den græske svindel, vil man sætte en kædereaktion af eksplosioner i gang i det internationale, transatlantiske system, som Wall Street-systemet og lignede ting, briterne og andre. Det er dem, der skylder gælden, ikke grækerne.«

»Det her skal lægges højt og tydeligt på hvert eneste dørtrin i USA«, sagde LaRouche. »Hvis man vil undgå Tredje Verdenskrig, så er det, hvad man må gøre. Og hvis man ikke gør det, tager man ikke Tredje Verdenskrig alvorligt.«

Dette er en international og en *national* kampagne, konkluderede LaRouche, og den er centreret omkring New York City. Vi vil tage Manhattan tilbage fra Wall Street, og give det tilbage til Alexander Hamiltons politik.

Lyndon LaRouche: Hvis menneskeheden ikke opfylder sine skabende forpligtelser, er der ingen kraft, der gør Solsystemets eksistens umagen værd

16. feb. 2015 – Under diskussioner søndag aften fremhævede Lyndon LaRouche [Schiller Instituttets arrangement på Manhattan søndag, den 14. feb.\[1\]](#), som en total succes og understregede, at det er af afgørende betydning, at materialet præsenteret ved begivenheden, med hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, cirkuleres i sin helhed i USA og internationalt.

For det andet understregede han, at alt for mange mennesker befinder sig en drømmetilstand til, at de er i stand til at tænke seriøst. Folk må se at stå ud af sengen og holde op med at gå søvne.

I den kommende uge konfronteres menneskeheden med to kriser, som det er dårligt forberedt til gennem den kendsgerning, at for mange mennesker ser på menneskelige væsener som dyr, snarere end at se på menneskelige væsener sådan, som Johannes Kepler så på menneskeheden, nemlig, at de har missionen og evnen til at udvikle Solsystemet, af hvilket menneskeheden samtidigt er afhængig.

Fra og med midnat den 15. februar trådte en våbenhvile i kraft i Sydøstukraine. Hvis denne våbenhvile ikke holder, står verden og vakler på kanten af atomar udslettelse. På trods af Barack Obama og Victoria Nuland, hvis nazister – som Sektor

Højre og Azov-battaljonen – har forpligtet sig til at overtræde våbenhvilen, talte Hollande, Merkel, Putin og Poroshenko med hinanden søndag og har planlagt at fortsætte diskussionen mandag, fordi de ved, at Minsk-aftalen måske er menneskeheden sidste chance.

Mandag vil også repræsentanter fra Grækenland mødes med Eurogruppen i Bruxelles. Med opbakning fra mere end 60 % af den græske befolkning vil de stå fast på modstanden mod en fortsættelse af nedskæringspolitikken, der medfører folkemord, og som blev påtvunget den græske befolkning af Trojkaens EU, ECB og IMF.

Søndag aften demonstrerede flere end 20.000 grækere i Athens gader foran parlamentet med temaet: »Det græske folk imod nedskæringspolitik.«

Disse to kriser er blot de mest umiddelbare, der konfronterer menneskeheden. Kriserne, der truer menneskeheden, vokser med hastigt tempo.

Lyndon LaRouche understregede, at vi er kommet til afslutningen af dette øjeblik i historien, og at fylde den sidste sprække af denne historie op er en fejltagelse. **Det, der behøves, er et nyt koncept, som de fleste ikke er fortrolige med, fordi de fleste menneskelige væsener ikke ved, hvad forskellen på dyr og mennesker er.**

Intet dyr ville nogensinde kunne mestre Solsystemets love. Intet dyr har nogen idé om, at dets blotte eksistens er afhængig af Solsystemet, eller at det har et ansvar for at udvikle Solsystemet. Udelukkende kun mennesket er i stand til at have en sådan idé, og det har evnen til at udøve et sådant ansvar.

Når man ser på det fra dette standpunkt, hvordan kunne da noget menneske tolerere oprustningen af nazister i Ukraine? Hvordan kan noget menneskeligt væsen støtte det folkemord, som gennemføres af Trojkaen imod Grækenland og andre steder?

Hvordan kan noget menneskelig væsen tolerere, at Victoria Nuland ikke omgående bliver fyret for de forbrydelser, hun har begået i Ukraine, for ikke at tale om Libyen? Hvordan kan noget menneskeligt væsen tolerere, at Barack Obama har præsidentembedet i USA? Hvordan kan noget menneskeligt væsen tolerere vekslererne i Wall Streets tempel for Mammon?

Mennesket er ikke et dyr. Mennesket har en guddommelig mission om at opbygge en massebevægelse for udvikling, ikke blot på denne planet, men i Solsystemet som helhed.

Som LaRouche understregede søndag, så har vi ikke meget tid. Civilisationen kunne befinde sig på randen af udslettelse. Vi må inspirere folk til niveauer, de aldrig før har berørt, og det kan gøres.

I dette lys påpegede LaRouche, at nøglen til ikke alene menneskehedens fortsatte eksistens, men også til opfyldelsen af dens natur og mission som menneske, og ikke dyr, er Johannes Keplers forståelse af Solsystemet. Følgende bemærkninger fra LaRouche tirsdag, den 10. februar, går direkte til sagen:

*»Man må tænke på **Nicolaus Cusanus**, implicit, som opdageren af princippet om Solsystemet, og før ham var der ingen, som vi er bekendt med, der har forstået princippet for Solsystemet. Solsystemet er det system, som vi lever under. Vi er afhængige af Solsystemet, fuldstændigt, og derfor må vi have en menneskelig forståelse af, hvad Solsystemet betyder. For Solsystemet har visse egenskaber, som normalt ellers ikke findes i Solsystemet! Og det denne egenskab ved Solsystemet, Keplers forståelse af Solsystemet, som er nøglen til forståelsen af menneskeheden. For muligheden af en menneskehed er afhængig af denne faktor. Det er et princip om Solsystemet, det er princippet om Solsystemets blotte eksistens, sådan, som Kepler selv definerede det. Og derfor definerer det princippet om menneskeheden, som findes i definitionen af Solsystemet, som Kepler definerede det. Menneskeheden lever nu i et*

Solsystem, og Solsystemet udvikler sig under alle omstændigheder, vi ved, at det udvikler sig; vi forstår ligeledes, hvis vi forstår problemet, så forstår vi, at vores eksistens afhænger af dette princip, af Keplers princip. I modsat fald fungerer det ikke.

Spørgsmålet er, hvad er menneskehedens evne – individets evne og menneskehedens evne generelt – til at skabe en forandring i Solsystemet i overensstemmelse med Keplers principper. Dette er det eneste, der gør, at Solsystemet har nogen værdi. Menneskets succes med hensyn til at håndtere spørgsmålet om Solsystemet er den eneste sandhed, der findes for noget som helst i Solsystemet.

Menneskeheden er den afgørende institution, af hvilken selve meningen med Solsystemet afhænger. Uden princippet om Solsystemet, som vi kender det i dag, ud fra standpunktet om fysisk videnskab og relaterede ting, så vel som andre ting, hvis menneskeheden ikke udøver funktionen som menneskehed, som en skabende kraft, så er de ingen kraft, der gør Solsystemets eksistens umagen værd.«

[1] Helga Zepp-LaRouche begynder ved ca. 36 min.

EIR FOKUS: Grækenland hævder sin suverænitet – Gælden kan ikke betales

Af Dean Andromidas

2. feb. 2015 – Med en demonstration af mod, der ikke er set hos nogen europæisk politiker i årtier, rejste den græske

finansminister Yanis Varoufakis i sidste uge rundt til de europæiske hovedstæder, hvor han hævdede sin nations suveræne ret til at sige nej til sin egen ødelæggelse. Lige i ansigtet på de rasende europæiske finansministre fremlagde han Grækenlands ligefremme politik: Grækenland kan ikke, og vil ikke, betale gælden. Grækenland kan ikke, og vil ikke, fortsætte den brutale nedskæringspolitik. Grækenland kræver en ændring, ikke blot for Grækenland, men for Europa som helhed, og hjørnesteinen i denne ændring er en opfordring til en international gældskonference og en 'New Deal' for Europa.

I hver eneste hovedstad var svaret nej, i enkelte tilfælde udstyret med et par høflige fraser. Det kulminerede alt sammen med Den europæiske Centralbanks (ECB) meddelelse om, at det havde afskåret det græske banksystem og den græske regering fra kredit. Den 4. februar diskvalificerede ECB græske statsobligationer som sikkerhed for kortfristede lån fra ECB til græske banker og stoppede således livkvide kreditlinjer til 30-50 mia. euro til disse banker.

Den eneste, potentielle erstatning, der er til rådighed for disse græske banker, er gennem det dyrere, likvide nødhjælpsprogram (ELA) gennem den græske centralbank til højere renter, og kun med ECB's tilladelse. Likviditet til op imod en værdi af 50 mia. euro, der havde været formidlet under de normale ECB-operationer, må nu konverteres til ELA. Desuden vil tabet ved disse lån, hvis Grækenland ikke betaler dem tilbage, blive tilskrevet den græske statsgæld. Hvis ECB gennemtvinger suspenderingen af dette program, vil ikke alene de græske banker kollapse, men den græske statsgæld vil desuden vokse med 50 mia. euro, en begivenhed, der ville tvinge Grækenland ud af eurozonen.

Set fra deres synspunkt har det bankerotte finansoligarki intet valg. Enhver 'hårklipping' eller enhver anden ændring af deres system vil sprænge euro-dollar-derivatboblen til mange billioner, som hænger over det transatlantiske finanssystem.

Et spørgsmål om overlevelse

Ved slutningen af sidste weekend havde Obamaregeringen sluttet sig til europæerne. Den 5.- 6. feb. afholdt en delegation fra det amerikanske Finansministerium, anført af Daleep Singh, viceassisterende finansminister for Europa og Eurasien, og Lea Bouzis fra Kontoret for Europa og Eurasien, sammen med den amerikanske ambassadør til Grækenland David Pearce, møder med græske ministre og alle den nye regerings økonomiske topembedsmænd. Efter møderne holdt den amerikanske ambassadør møde med premierminister Alexis Tsipras på anmodning af førstnævnte.

Herefter udlagde ambassadøren en erklæring på ambassadens webside, hvor han sagde, at på trods af de »betydelige ofre, som det græske folk allerede har ydet ... bør Grækenland fortsætte med at gennemføre administrative og strukturelle reformer og udvise tilbageholdenhed i budgettet.« Erklæringen sagde endvidere, at »Grækenland må gennemføre reformer, som gør udenlandsk investering i Grækenland mere attraktiv, således, at landet kan imødekomme sine internationale forpligtelser og atter få fremgang.« Sluttelig citeres ambassadøren for følgende udtalelse: »USA er overbevist om, at det er meget vigtigt, at den græske regering samarbejder med sine europæiske kolleger, såvel som også med IMF.« Budskabet er klart: Grækenland må underkaste sig sin egen ødelæggelse.

Den græske regerings svar kan opsummeres på denne enkle måde: »Vi blev valgt, fordi det græske folk ikke længere vil gå med til ødelæggelsen af deres nation.« Fuld stop.

Dette er ikke retorik. De seneste opinionsundersøgelser afslører, at 72 % af det græske folk støtter deres nye regering. Dette inkluderer 43 % af de borgere, der stemte for det foregående regeringsparti, Ny Demokrati, ved valget den 25. januar.

Dette blev demonstreret den 5. feb., da ti tusinder af grækere

strømmede ind på Syntagma Square foran parlamentet og på andre pladser i andre byer, til støtte for regeringen. Der blev rejst bannere med følgende budskaber: »Vi vil ikke igen bukke under for afpresning«; »Republikken har talt, og ingen har ret til ikke at høre efter«; »Æraen med et knælende Grækenland og underdanige regeringer er forbi«; »Forsvar republikken og national suverænitet«.

Den græske premierminister Alexis Tsipras (venstre) med formand for Europarådet Donald Tusk (fra Polen) i Bruxelles, feb. Tsipras kræver en international gældskonference for at afgøre Grækenlands og flere andre nationers ubetalelige gæld; hidtil har EU blokeret for initiativet.

Tsipras: Vi forhandler ikke om suverænitet

Under forelæggelsen af sin regerings politik for parlamentet den 8. feb. skød premierminister Tsipras tilbage med et rungende nej til afpresning og intimidering.

»Vi har kun en eneste forpligtelse – at tjene folkets interesser, samfundets vel«, sagde han og tilføjede, at det var hans regerings »uigenkaldelige beslutning« at implementere valgløfterne »i deres fulde udstrækning«. Desuden ville hans regering ikke søge en forlængelse af redningspakken og dens berygtede memorandum, som han fordømte som en »forlængelse af fejltagelser og katastrofe«. Han gentog Grækenlands krav om, at der etableres en »bro-aftale«, der kan indsættes, indtil en »gensidigt acceptabel aftale« kan opnås med kreditorerne. »Det er ikke vores hensigt at true stabiliteten i Europa«, sagde han, men »vi forhandler ikke om vores nationale suverænitet«.

Tsipras erklærede, at hans regering som hovedprioritet »takler de store skader efter redningspakken, takler den humanitære krise, præcis, som vi lovede at gøre før valget«. Redningspakken var en fiasko, sagde han. »Det græske folk gav os et stærkt og klart mandat til omgående at gøre en ende på nedskæringer og udskifte politikken. Redningspakken blev

derfor først annulleret gennem sin egen fiasko og sine ødelæggende resultater.«

»Vi ser håb, værdighed og stolthed vende tilbage til de græske borgere. Det er vores forpligtelse og vores pligt ikke at skuffe dem ... Vi er klar over, at forhandlinger [med udenlandske kreditorer] ikke vil blive nemt ... men vi tror på vores kamp, for retfærdigheden er på vores side.« Med et hip til Tyskland meddelte Tsipras, at hans regering ser det som sin »historiske pligt« at søge at opnå krigsskadeerstatninger og tilbagebetaling fra tyskerne for lån, som Grækenland blev tvunget til at yde den nazistiske besættelsesmagt under Anden Verdenskrig.

Alt imens han erklærede, at hans regering ville opnå afbalancerede budgetter, sagde premierministeren, at den ikke længere ville fremlægge urealistiske, primære budgetoverskud og meddelte de punkter i sit program, der tilsigtede at ændre de »barbariske forholdsregler«, som Trojkaen, bestående af Den europiske Centralbank, Den internationale Valutafond og EU-kommissionen, havde gennemtvunget. Den nye regering vil give gratis elektricitet og mad til fattige husstande, og omgående genansætte statsansatte, der var blevet fyret efter Trojkaens ordre. Idet han ændrede indrømmelser, som den foregående regering havde givet som betingelse for at modtage pengene fra redningspakken, meddelte Tsipras, at kollektive lønforhandlinger ville blive genindført, og mindstelønnen hævet til 751 euro om måneden, op fra 586 euro, selv om dette først vil ske gradvist og ind i 2016.

Støtte til Grækenland breder sig

I et interview med det tyske ugemagasin Die Zeit blev finansminister Varoufakis spurgt, »Hr. Varoufakis, De har på få dage stødt det halve Europa fra Dem. Hvad er Deres plan?« Til hvilket finansministeren svarede: »Jeg tror, det er normalt. Det vil tage nogen tid, før man allevegne forstår, at en meget fundamental forandring har fundet sted i EU.«

Ja, sandelig. Mens Varoufakis måske har »stødt det halve Europa fra sig«, mere præcist bankierernes Europa, viser den anden halvdel af Europa sin entusiastiske støtte.

Mindre end en uge efter det græske valg var henved 300.000 mennesker stuvet sammen på Madrids Puerta del Sol Plaza den 31. januar, til »Demonstrationen for Forandring«, organiseret af det nye Podemos-parti, de spanske allierede til Tsipras' parti, Syriza. Alt imens demonstrationen var blevet annonceret længe før det græske valg, så udtrykte den en optimisme, der bredte sig i hele landet i kølvandet på Syrizas valgsejr. Dagens slogan var »Tiden er nu«, og mange demonstranter bar på græske flag.

Podemos er et søsterparti til Syriza på EU-parlamentets venstrefløj, hvor de udgør en gruppe sammen med Irlands Sinn Fein, Tysklands Die Linke og andre. Podemos' hovedkandidat, Pablo Iglesias, der er blevet en nær ven af premierminister Tsipras, sagde til folkemængden: »Vi er her for at vinde; vi vil besejre det regerende Popular-parti ved valgene i 2015. Forandringens vinde er begyndt at blæse i Europa.« Spanske opinionsundersøgelser indikerer, at Podemos kunne vinde parlamentsvalgene, der efter planen vil finde sted i december.

Mens den nye, græske regering blev fordømt i Berlin og andre hovedstæder, vokser støtten til Syrizas krav om en europæisk gældskonference hastigt, som det ses af nye appeller til støtte for Grækenlands forslag (se bilag) og kommentarer, der udtrykker sympati. Af betydning er også støtte fra førende politiske partier, især i Irland og Italien.

Selv om den irske regering nægter at støtte en gældskonference, så har Sinn Fein, der meget vel kunne vinde de næste, irske valg, samt Socialistpartiet og andre, udtalt stærk støtte.

Sinn Feins leder, Gerry Adams, fordømte i et interview med Reuters den 5. feb. ECB's beslutning om at afskære likviditet

til græske banker, som »udemokratisk« og en handling, der var »næsten macho«, og som kan risikere at levere brændstof til højrefløjsspartier over hele kontinentet.

Sinn Fein-medlemmet af EU-parlamentet, Matt Carthy, opfordrede til, at der afholdtes en europæisk gældskonference i Dublin. Han sagde, at det var »i Irlands interesse«, eftersom Irland også lider under et undertrykkende bailout-regime. Den 5. feb. stillede Sinn Fein forslag i parlamentet om at indkalde til en gældskonference. Selv om det blev nedstemt med stemmerne 72 mod 42, vil spørgsmålet ikke forsvinde.

I Italien har kravet om en gældskonference endda gennembrudt rækkerne i det regerende Demokratiske Parti, såvel som i Lega Nord.

Syriza fik allerede støtte fra venstrefløjsspartierne, såsom Italiens SEL (venstre, økologi, frihed), under valgkampagnen til EU-parlamentet. For nylig støttede en fremtrædende repræsentant for SEL, den tidligere 2. udenrigsminister Alfonso Gianni, der også har underskrevet Schiller Instituttets BRIKS-resolution, forslaget om en europæisk gældskonference med henvisning til den historiske præcedens med både Gældskonferencen for Tyskland i 1953, og Franklin D. Roosevelts afskrivning af briternes gæld.

Mere overraskende er den støtte, der kommer fra Det demokratiske Parti, der hidtil har fulgt en streng pro-EU-linje. Mens partileder og premierminister Matteo Renzi begrænsede sig til en ikke-krigerisk holdning under sit møde med Tsipras den 2. feb., så offentliggjorde Stefano Fassina og Marco D'Attorre, leder af minoritetsgruppen i Det demokratiske Parti, samme dag et åbent brev til Renzi, hvor de foreslog at »afslutte Trojka-fasen og indkalde til en europæisk gældskonference, der kan reducere byrden og tillade en økonomisk genrejsning, der ellers ville være umulig«. Daniele Viotti, medlem af EU-parlamentets budgetkomite fra Det demokratiske Parti, havde tidligere i et interview til en avis

sagt, at EU-kommissionsformand Jean Claude Juncker »på en urimelig og arrogant måde intervenerede i den græske valgkampagne, da han sagde, at der aldrig ville komme en gældskonference. Jeg mener i stedet, at det er på tide at få den.«

Og den 6. feb. opfordrede den tidligere premierminister Massimo D'Alema til en dialog med Tsipras. »At smække døren i ansigtet på Tsipras ville være en katastrofe«, sagde han til Il Messaggero.

Online-udgivelsen Il Nord, der køres af en gruppe i Lega Nord, dækkede Syriza-forslaget favorabelt og forklarede, at det også ville angå Italien: »Syriza foreslår en europæisk gældskonference, der også inkluderer stater som Italien, Spanien, Portugal og selv Frankrig, hvor underskuddet i forhold til BNP fortsat er et pænt stykke over 3 % 's tærsklen«, som EU-reglerne har fastsat.

Opbygning af en alliance for at redde Europa

Samtidig med, at de forsøger at overbevise deres europæiske »partnere« om det fornuftige i deres forslag, tager den græske regering skridt til at skabe andre alliancer, især med BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika). Tsipras' første udlandsbesøg gik til Cypern, Grækenlands nærmeste allierede, og som var eurozonens første offer for en bailout, der skulle redde bankerne på bekostning af disses kontohavere, og som nu stønner under en ubetalelig gæld.

I en tale til det cypriotiske Repræsentanternes Hus den 2. feb. erklærede Tsipras, »I denne indsats for social retfærdighed, for at bringe en dagsorden med vækst og beskæftigelse tilbage i Europa, i indsatsen for vore folks rettigheder, ønsker vi jer ved vores side.« Som svar herpå sagde den cypriotiske præsident Nicos Anastasiades, at Grækenland og Cypern vil arbejde sammen med andre EU-lande, som deler de samme anskuelser; »Vi befinder os på samme side

med hensyn til behovet for forandring til gavn for europæiske borgere.«

Anastasiades indgik også aftale med Tsipras om forslaget om, at de to lande skulle koordinere deres holdninger i internationale fora med hensyn til spørgsmålet om Rusland, især deres opposition til sanktioner, hvor »Grækenland og Cypern kan være en bro for fredeligt samarbejde, også mellem Den europæiske Union og Rusland.«

Det bør bemærkes, at Cypern, på trods af sit medlemskab af EU, ikke er medlem af NATO (det er Grækenland), og opretholder en streng neutralitet. Anastasiades forventes at foretage et officielt besøg til Rusland den 25. feb.

Med hensyn til BRIKS, så ringede den russiske præsident Vladimir Putin få timer efter, at Tsipras var taget i ed, for at lykønske ham og invitere ham til Moskva i maj måned for at deltage i festligholdelsen af årsdagen, der markerer afslutningen på krigen med Nazi-Tyskland.

»Samtalen var meget hjertelig og konstruktiv. Vores præsident inviterede Alexis Tsipras til at besøge Rusland«, sagde en person fra Kremls stab, iflg. Sputnik News.

Invitationen blev accepteret. De to ledere forventes at diskutere ruter til levering af russisk gas til Europa, inkl. sådanne projekter som South Stream og Turkish Stream. De vil også drøfte situationen i Ukraine.

Grækenlands forsvarsminister, Panos Kammenos, blev også inviteret til Moskva for at mødes med sin russiske modpart, Sergei Shoigu, i den nærmeste fremtid. Ifølge en erklæring, udlagt af det græske Forsvarsministerium, vil de drøfte »strategisk samarbejde og organiseringen af året for græsk-russisk venskab i 2016, der vil finde sted i både Grækenland og Rusland.«

Disse tiltag for at bevare normale relationer med Rusland har

bragt uorden i fjerene i NATO-kredse. Den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen, der siges at drømme om en dag at erstatte den tyske kansler Angela Merkel som Tysklands jernlady, sagde til avisen Süddeutsche Zeitung, at »Grækenland sætter sin position i NATO på spil ved at nærme sig russiske interesser«.

Som svar herpå udstedte Kammenos en erklæring, der sagde, at »Grækenland altid stod på de allieredes side, da de tilbageviste de tyske besættelsestropper. Opførslen og erklæringerne fra tyske regeringsfolk, der erstatter NATO og EU-institutioner, er ikke alene utilstedelige, men også betvingende. De underminerer de europæiske institutioner, med mindre Tyskland har til hensigt at opløse Den europæiske Union og NATO«.

Han tilføjede: »Selvfølgelig har Grækenland politiske relationer med Rusland. Disse relationer er ikke skjult; det er åbne relationer, og vi vil fortsætte med at have disse relationer.«

Som en demonstration af, at Grækenland respekterer sine forpligtelser, mødtes Kammenos, ledsaget af chefen for generalstaben for det hellenistiske nationalforsvar, general Michail Kostarakos, den 4. feb. med NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg og NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow i NATO-hovedkvarteret i Bruxelles, hvor Kammenos udstedte en erklæring, der sagde, »Vi forsikrede hinanden om NATO's gode relationer med Grækenland«, og tilføjede, at han »gjorde klart, at relationer med tredjelande, ikke-NATO-medlemmer, ikke vil indvirke på vore gode relationer med Alliancen«.

Den 6. feb. udgav den russiske repræsentant til NATO, Aleksandr Grushko, en erklæring, der sagde, at Rusland fortsat vil udvikle »meget tætte relationer med Grækenland«, så vel som med andre europæiske lande. Han tilføjede, at sådanne relationer skabte »et tættere« sikkerhedssystem i Europa. Og

desuden, sagde han, er der »dybe historiske bånd« mellem Rusland og Grækenland.

Alt imens finansoligarkiet har affyret sit første skud mod Grækenland, står det endnu tilbage at konstatere, om de har skudt sig selv i foden.

BILAG: Akademiske fagfolk udsteder appel for Grækenland

7. feb. 2015 – Tre hundrede økonomer fra hele verden, mange med tilknytning til Økonomer for Fred og Sikkerhed, støttede Grækenlands krav om en europæisk gældskonference i et åbent brev af 5. feb., »Akademiske fagfolk udsteder appel for Grækenland«.

Offentliggjort i »English Club«-udgaven af den franske online avis Mediapart, lyder brevet :

»Undertegnede opfordrer Europas regeringer, Den europæiske Kommission, Den europæiske Centralbank og Den internationale Valutafond til at respektere det græske folks beslutning om at vælge en ny kurs og engagere den nye, græske regering i forhandlinger med god vilje, for at løse den græske statsgæld.

Den græske regering insisterer korrekt på at indføre en ny politik, fordi den tidligere politik er en fiasko. Den har ikke skabt en økonomisk genrejsning. Den har ikke skabt finansiell stabilitet. Den har ikke skabt beskæftigelse eller udenlandsk investering. Den har presset og skadet det græske samfund og svækket de græske institutioner. Der er derfor ingen værdi i en sådan fremgangsmåde, og intet fremskridt at bevare. Vi opfordrer indtrængende Grækenlands europæiske partnere til at acceptere denne realitet, uden hvilken den nye regering aldrig ville være blevet valgt.

Grækenland har behov for omgående humanitære forholdsregler, en forhøjelse af mindstelønnen, nye jobs, ny investering samt

skridt til at genoprette og forbedre basale tjenesteydelser, såsom uddannelse og sundhedsydelser. Landet behøver et stærkere og mere fremskridtsvenligt skattesystem, der beror mindre på moms og er bedre i stand til at beskatte indkomster og formue. Det må bekæmpe, straffe og udrydde korrupsion. Den nye regering må have plads i budgettet til at gennemføre disse forholdsregler og vise deres værd ...

Det er korrekt af den græske regering at bede om en afskrivning af gæld, som skyldes til europæiske partnere. Denne gæld er uerholdelig, og vil således alligevel ikke blive betalt. Der er derfor ikke tale om, at tab er involveret for nogen anden nation eller dens skatteydere, hvis gælden afskrives. Tværtimod vil en ny start for Grækenland være med til at bringe nye aktiviteter, indkomster, jobs og profit til dets partnere. Vi opfordrer indtrængende Grækenlands kreditorer til at gribe denne chance, og til at forklare disse kendsgerninger klart og åbenhjertigt til deres egne befolkninger ...

En succes for Grækenland kan vise vejen til fornyet fremgang og stabilitet for Europa, med en ny rolle for demokratiet og en ny åbenhed over for parlamentsvalg, der bringer konstruktiv forandring. Vi står sammen med Grækenland og med Europa, med demokrati og med forandring. Vi opfordrer indtrængende Europas ledere til at reorganisere det særlige grundlag for græsk beslutningstagning i et hårdt tilkæmpet og afgørende, demokratisk valg, og at vælge den realistiske vurderings og fornuftige forhandlings vej.«

(Denne artikel publiceredes første gang i EIR, 13. feb. 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk)

RADIO SCHILLER 12. feb. 2015: Ukraine//Grækenland

Med formand Tom Gillesberg

Fra LaRouche-bevægelsen 11. feb. 2015: Hvordan forkert tænkning kan ødelægge vor art

Obamaregeringen er i øjeblikket ved at implementere en politik, omkring økonomi generelt og omkring Ukraine i særdeleshed, der er i færd med at krænke planeten over mod et atomart opgør mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden. Dette er ensbetydende med, at der er grund

til at stille Obama for en rigsret, erklærede Lyndon LaRouche i dag. Under politisk direktion fra briterne har Obama sat USA på en kurs mod krig, og gennem sådanne personer som Udenrigsministeriets Victoria Nuland har han sluppet nazister løs – vaskeægte nazister, der har dokumenterede, historiske bånd til Adolf Hitler – der truer Ruslands blotte eksistens. Mens Obama offentligt overvejer at sende våben til Ukraine, havde *Moscow Times* fra i dag ganske enkelt denne overskrift: »Rusland vil se amerikanske tiltag for at opruste Ukraine som en krigserklæring.«

Bag sådanne strategiske bommerter og provokationer finder vi en tydelig fejlslagen filosofi og tankegang. For eksempel er Obama og briterne i deres adfærd over for Rusland totalt gift med utilitaristisk adfærdsmodifikation, efter Benthams *felicific calculus*, (tilnærmelsesvis: adfærdsforandrende teknik ved hjælp af belønning eller straf). I sine kommentarer i går efter mødet med Merkel understregede Obama igen, at hvis Rusland ikke giver efter for hans krav, kan USA »optrappe Ruslands omkostninger« og overveje, hvilke andre midler kan anvendes for at ændre hr. Putins adfærd«. Ashton Carter har på lignende måde i skriftlige svar til Kongressen vedr. sin nominering til forsvarsminister ikke alene argumenteret til fordel for en oprustning af Ukraine, men også for at lægge pres på Rusland pga. formentlige krænkelse af INF-traktaten (traktaten fra 1987 mellem USA og Rusland om mellemdistance-atomvåben).

»USA's respons må gøre det klart for Rusland, at hvis det ikke igen kommer i overensstemmelse [med traktaten], vil vores respons gøre dem mindre trygge, end de er i dag.«

Det er sindssygt, var LaRouches kortfattede kommentar. Og en sådan sindssyge vil kun forøge faren for krig, eftersom russerne ikke vil respondere, som behavioristerne forudsiger, for det er faktisk ikke sådan, det funktionelle, menneskelige sind fungerer. De vil respondere på en asymmetrisk måde, kreativt, baseret på en menneskelig og national

identitetsopfattelse, der intet har at gøre med Benthams *felicific calculus*. I modsætning til dyr, hvor forudsætningerne for adfærdsmodifikation er anvendelige, så fungerer det menneskelige sind ud fra et klart koncept om en fremtid under opbygning, og handler for at forandre aktuelle parametre for at sikre, at en sådan fremtid også skabes – noget, som intet dyr, eller ingen utilitarist, kan gøre.

At operere på anden vis, som briterne af natur gør, vil i sandhed føre til krig gennem fejlberregning – den største fejlberregning af alle, i relation til menneskets natur.

Vores job, understregede Lyndon LaRouche i dag, er ikke at beskrive denne situation, men at specificere, hvad vi må gøre for at ændre den, omgående. Og det er meget simpelt. Vi må erklære Wall Street bankerot, erklære LaRouche, fordi det, og hele det transatlantiske system, er håbløst bankerot, som det tydeligt ses af Grækenlands tilfælde. Ethvert yderligere forsøg på at holde det i live vil få de transatlantiske nationer til at eksplodere så meget desto hurtigere, og så meget desto mere eksplosivt. Fakta er, at Wall Street er bankerot, og kun idioter og tåber – og de, der frygter dem – tror noget andet.

De er åbenlyst bankerotte, fortsatte LaRouche. Alle regnskaber viser det; tempoet, hvormed bankerotten sker, accelererer; og forsøg på at tapetsere hen over det med yderligere kvantitativ lempelse (pengetrykning) er i særdeleshed farligt, fordi det simpelt hen vil sprænge hele systemet i stykker på kort tid, og ingen vil overleve.

Så luk det ned, erklærede LaRouche. Sæt det under konkursbehandling. Og skab en ny institution under statslig kontrol for at stabilisere situationen, og skab ny, statsgaranteret kredit. Sæt dernæst denne kredit i arbejde for at skabe voksende produktion i arbejdskraften, centreret omkring projekter med høj [energigennemstrømningstæthed](#).

Det vil Wall Street ikke kunne lide. Men det vil 99,99 % af den menneskelige art. Det er det eneste alternativ til krig, kaos og masseaffolkning af hele planeten.

Forslag til fordybelse:

[Tema-artikel: En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild](#)

Lyndon LaRouche: [Fire nye Love til USA's omgående redning](#)

RADIO SCHILLER 9. feb. 2015: Voksende splid USA-Europa// Gældskonference Grækenland// USA '28 sider'

Med formand Tom Gillesberg

Fra LaRouche-bevægelsen 8. feb. 2015:

Hvis I er slaver af London og Wall Street, får I global krig

Hvis kansler Merkels og præsident Hollandes pludselige mission til Moskva, og deres fem timer lange møde med præsident Putin, er mislykkedes i denne weekend – hvilket ikke er sikkert, men et sandsynligt resultat – vil det være mislykket på randen af generel krig, var stort set, hvad Hollande bagefter sagde.

Disse europæiske ledere brød bestemt med Obama over oprustningen af Kievregimet for at bekrige Rusland. Men de forbliver fortsat fastlåst i de britiske bankierers katastrofale sammenbryg af euroen og eurozonen, med deres traktater om verdensfascisme og regler for økonomisk ødelæggelse. Og dette er det, der sluttelig var drivkraften bag konfrontationen med krig mod Rusland, og mod BRIKS.

Bed Rusland om at acceptere Hitlers egne nazister, der dominerer i Kiev, og 30.000 NATO-tropper opstillet langs Ruslands grænser i et halvt dusin lande? Som Lyndon LaRouche insisterede fredag for at tydeliggøre de virkelige omstændigheder,

»Fjern Nulands nazister! Ellers har I ikke en chance for at undgå krig.«

Helga Zepp-LaRouche kritiserede kraftigt Merkel i en strategisk vurdering den 6. februar: Samtidig med, at de køler Londons og Obamas krigspolitik af, kræver hun og finansminister Schäuble streng overholdelse fra Grækenlands side af euroens og ECB's »principper og traktater«, som er det ødelæggende problem for hele Den europæiske Union, og sandsynligvis vil bryde den. Helga minder de europæiske læsere

om, at hun i februar 2008 advarede om, at Lissabon-traktaten ville være en ny Versailles-traktat og, ligesom den første, ville indeholde kimene til krig og fascisme.

Euroen var Londons finansimperialisters fængsel for Europa – Margaret Thatchers og George H.W. Bush' »Britisk vesteuropæiske Kompagni« – og det er London, der nu er ude på at bekrige BRIKS for disses frækhed med at vokse økonomisk og produktionsmæssigt. Londons marionet, Obama, har tydeligvis skubbet de europæiske »allierede« fra sig og skræmt dem på dette farlige tidspunkt, men de forbliver fortsat slaver af Londons økonomiske fængsel.

Den nye, græske regering vil imidlertid ikke gå med til at fortsætte deres nations selvdestruktion, og de har nu flertallet af grækernes udtrykkelige støtte, samt også støtte i den voksende bevægelse for anti-nedskæringspolitik i andre lande. Premierminister Tsipras vil formelt meddele sin politik i parlamentet i dag. Selvom det flyver med trusler fra EU, fortsætter Grækenland med at satse på genforhandling af gælden og investering i Grækenlands realøkonomi.

Vi har den løsning, der vil virke og kan lade sig gøre for, som LaRouche siger, at aflive den døde gæld og derivatboblen, knuse Wall Streets og Londons magt og erstatte det med nye, produktive kreditinstitutioner, der kan tilkobles de BRIKS-allierede landes institutioner.

Og vi har det unikt magtfulde våben imod terrorisme og krig, som vi har skabt, nemlig kampen om de »28 sider«, der afslører saudernes og briternes »Londonistan«-ansvar for terrorismen. Der rapporteres og debatteres nu om denne kamp for afklassificere disse dokumenter over hele verden, hele tiden. LaRouche understregede i fredags, at dette ikke er nok: Obama må bankes med dette for at fremtvinge den faktiske frigivelse af de hemmeligstemplede dokumenter. Han dækker over briternes og saudernes krigs- og terrorforbrydelser, og han er medskyldig i dem. Han må besejres på dette grundlag og tvinges

til at gå.

Læs også: [EIR Efterretningsrapport: Den anglo-saudiske baggrund for den aktuelle, internationale terrorisme. Af Jeffrey Steinberg, 19. jan. 2015](#)

Titelbillede: John Singer Sargents godt seks meter lange »Gassed« fra 1919. Det forestiller en deling soldater, døde eller blindede af kemisk krigsførelse. Til dato et af historiens fysisk største og mest trøstesløse malerier.

Billede i teksten: Pieter Brueghel den Ældre, 1568: Den blinde, der fører de blinde. Snart trimler de alle hjælpeløse ud over grøftekanten ...

Helga Zepp-LaRouche: På randen af en atomar apokalypse: Verden behøver en fredsplan

7. feb. 2015 – Hvis kansler Merkels og præsident Hollandes rejse til Moskva – bodstavelig talt nogle få minutter i tolv – skal have en realistisk chance for at føre til virkeliggørelsen af en fredsplan, så er dette sandsynligvis den allersidste chance for at rette den transatlantiske politiks systemiske fejltagelser, der har ført verden til randen af Tredje Verdenskrig, såvel som også til det systemiske finanskollaps. Det kan i hvert fald ikke gøres på

basis af den mindste fællesnævner og halve løsninger: Verdensfreden kan udelukkende kun bevares, hvis den geostrategiske konfrontation med Rusland og Kina erstattes af et fuldstændig nyt paradigme. Europa og USA må tage imod præsident Xi Jinpings tilbud om samarbejde med BRIKS-staterne om en ny, økonomisk verdensorden. Åbenbart under indtryk af den umiddelbart forestående levering af tunge våben fra USA til Ukraine, og dermed den akutte fare for en militær optrapning til krig i Europa – hvilket blev omtalt selv i *Tagesschau* i midten af sidste uge – tager Hollande og Merkel initiativet til deres rejse til Kiev og Moskva. Ifølge medierapporter underrettede de først den amerikanske udenrigsminister Kerry aftenen før. I virkeligheden er det ikke blot en krig i Europa, der truer; men luntten til en global atomkrig er allerede antændt.

I tilfælde af, at der under forhandlinger mellem Putin, Poroshenko, Merkel og Hollande opnås enighed om en variant af den fredsplan, som Putin præsenterede midt i januar måned, altså mere autonomi til områderne i Østukraine, der er besat af oprørerne, mere beskyttelse af det russiske sprog og kultur i denne region, en mulig anerkendelse af de territoriale vindinger, som oprørerne har vundet siden afslutningen af Minsk-aftalerne i september 2014, såvel som de oprindelige Minsk-aftaler – så ville i det mindste den umiddelbare optrapning mod en potentiel udslettelse af menneskeheden blive afbrudt. Men krigsfaren ville på ingen måde være overvundet.

Formand for Dumaen, Sergei Naryschkin, har netop på en konference i anledning af 70-års dagen for Jaltakonferencen i 1945 advaret om, at Vesten vedvarende vægrer sig ved at anerkende konsekvenserne af, at Rusland er inddæmet af missilforsvarssystemer:

»Kun en blind kan ignorere, hvilken trussel, missilforsvarssystemet, NATO's udvidelse mod øst og rækken af amerikanske militærinterventioner udgør, og som FN's Sikkerhedsråd har omgået«,

sagde Naryschkin. Som reaktion på disse trusler har Rusland sat sine strategiske atomraketter og mobile installationer i forhøjet beredskab i seks regioner.

Selv om Merkel og Hollande med hensyn til Ukraine i allersidste øjeblik forsøger at trække i nødbremsen (om et resultat vil følge er ved redaktionens slutning uvist): Med hensyn til konfrontationen med den nye, græske regering reagerer Den europæiske Centralbank (ECB), Bundesbank, Merkel og Schäuble snarere som de berygtede betonhoveder i de sidste dage af DDR. For dem kan hverken en gældsnedsettelse eller en gældskonference, som den i 1953 for Tyskland, diskuteres, og ECB er, med sin beslutning om ikke længere at acceptere græske statsobligationer som sikkerhed for kredit og i stedet henvise landet til de dyrere nødkreditter, endda gået over til yderligere konfrontation. Europæiske principper og aftaler må overholdes, insisterer Schäuble, også selv om netop denne arrogance og uforsonlighed måtte fremskynde euroens undergang.

Men netop disse principper og aftaler er problemet. For det var netop Trojkaens nedskæringspolitik, der umuliggjorde en økonomisk genrejsning i Grækenland, ødelagde en tredjedel af den græske økonomi og styrtede den græske befolkning ud i fortvivlelse. Jeg advarede lige fra begyndelsen om, at denne nedskæringspolitik i traditionen efter Heinrich Brüning ikke kunne fungere, og allerede i februar 2008, altså kort tid efter underskrivelsen af Lissabon-traktaten, advarede jeg om, at ratificeringen af denne traktat ville betyde det samme som at underskrive en ny Versailles-traktat – og det endda for hele Europa – og at man ikke skulle glemme, at roden til Anden Verdenskrig lå i den første Versailles-traktat. Finansminister Varoufakis understregede i et interview med *Die Zeit*, at megen lidelse kunne have været forhindret, hvis man dengang havde brudt Versailles-traktaten, og at det nazistiske partis »Gyldne morgenrøde« blev den tredjestørste magt i landet som en reaktion på den forordnede nedskæringspolitik.

Men mens betonhovederne kun retter deres indskrænkede blik mod

banksektorens interesse – for det var udelukkende den, som både nedskæringspolitikken, der har styrtet hele Sydeuropa ud i ulykke, som også »redningspakkerne«, der tilflød, ikke grækerne, men de europæiske banker, kom til gode – så fortættes i det øvrige Europa og i mange dele af verden billedet af de brutale tyskere, ved hvis medicin sydeuropæerne er blevet forgiftet, og som nu er for fornærede til at give grækerne den samme chance, som USA gav Tyskland efter Anden Verdenskrig. For uden Marshall-planen og gældskonferencen i 1953, der halverede Tysklands totale gæld og knyttede tilbagebetalingerne til eksportoverskuddet, ville Tyskland aldrig have udviklet sig fra en ruinhob og til landet med det tyske, økonomiske mirakel, som hele verden beundrede.

Som reaktion på ECB's politik og Schäubles hårde linje går nu allerede titusinder af mennesker i flere græske byer på gaden for at støtte regeringen Tsipras. I Madrid demonstrerede 300.000 mennesker forgangen lørdag.

Hvis EU, ECB og den tyske regering holder fast i deres kompromisløse holdning, truer euroen med at bryde sammen på kaotisk vis. Schäuble-folkenes demonstrerede hjerteløshed kan kun forværre den sociale katastrofe; de begriber tydeligvis ikke, hvad det er for en historisk udvikling, der udspiller sig.

Verden som vilje og forestilling[1]

Der findes en løsning; men dens virkeliggørelse kræver beslutsom handling fra den tænkende del af den europæiske befolkning. Nu som før ligger tilbuddet fra den kinesiske præsident Xi Jinping på bordet om, at USA og andre store stater, altså f.eks. Tyskland, Frankrig, Italien osv., i fællesskab med BRIKS-staterne bør opbygge Den nye Silkevej og de nye kreditinstitutioner som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, Den nye Udviklingsbank, NDB, og andre

kreditinstitutioner, der udelukkende kun er rettet mod finansiering af realøkonomien. Med dette tilbud ligger konturerne af en ny fredsorden for det 21. århundrede lige foran vore øjne.

Der er en pakke af forholdsregler, der på en ordnet måde, og uden tilbagevenden, ville trække verden tilbage fra afgrunden, og som på grundlag af gennemprøvede eksempler ville føre verden ind i en ny æra med internationalt samarbejde:

For det første: Der må omgående afholdes en gældskonference som i 1953 – men ikke blot for Grækenland, men for hele den samlede, europæiske, eller endnu bedre, transatlantiske gæld, for det er ikke kun Grækenland, der ikke kan betale sin gæld; men så godt som alle »Too-big-to-fail«-bankerne i USA og Europa er håbløst bankerot, med udestående derivatkontrakter, der udgør mere en tyve gange hele verdens bruttonationalprodukt.

En sådan konferences første skridt må være indførslen af en opdeling af banksystemet i traditionen efter Roosevelts Glass/Steagall-lov, der stiller de kommercielle banker under statsgaranti og tvinger investeringsbankerne, uden såkaldte redningspakker, uden en såkaldt »kvantitativ lempelse«, altså pengetrykning, og uden at have adgang til de kommercielle bankers indlånskonti, til at bringe orden i deres regnskaber og i givet fald erklære sig insolvente. Det vil sige, at der må sættes en stopper for kasinoøkonomien, én gang for alle.

Det andet skridt må være skabelsen af et kreditsystem, der er baseret på Alexander Hamiltons principper om en Nationalbank, og som i amerikansk historie er blevet genoplivet af blandt andre Lincoln og Franklin D. Roosevelt med hans Reconstruction Finance Corporation, og på grundlag af hvilken det tyske Kreditanstalt für Wiederaufbau blev skabt efter Anden Verdenskrig, og uden hvilken det tyske, økonomiske mirakel aldrig kunnet være hædt.

For et tredje kan dette nye kreditsystem danne grundlag for samarbejde med BRIKS-staternes nye banker. De omfattende projekter, der allerede er blevet vedtaget af BRIKS og staterne i Latinamerika, Asien og Afrika – altså opbygning af infrastruktur, energi, vandstyringsprojekter, videnskabeligt samarbejde, rumfart osv. – tilbyder et perspektiv om økonomisk vækst i mange årtier i fremtiden, en virkelig »Win-win-politik« for alle deltagende stater, som Xi Jinping hele tiden understreger.

For det fjerde kan i denne sammenhæng den Marshall-plan sættes på dagsordenen, som Schiller Instituttet allerede i 2012 med titlen »Et økonomisk mirakel for Middelhavsområdet og Sydeuropa« offentliggjorde, og som, gennem en naturlig forlængelse af Den eurasiske Landbro via flere ruter, kan forbindes med et infrastrukturnetværk i Afrika.

Løsningen på den eksistentielle krise, på grundlag af allerede efterprøvede koncepter, eksisterer altså, og den virkeliggøres allerede af en stor gruppe nationer, der tilsammen udgør mere end halvdelen af den menneskelige slægt. Schiller Instituttet har indledt en international kampagne for at udbrede kendskabet til denne mulighed for samarbejde med BRIKS-staterne om en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden over hele verden – for dette er, som følge af kontrollen med de etablerede medier, knapt nok kendt – og for at mobilisere det størst mulige antal støtter og aktivister. En resolution herom er allerede blevet underskrevet af flere tusinde mennesker, herunder af flere end 300 betydningsfulde repræsentanter for institutionerne.

Hjælp os med at trække verden væk fra atomkrigens afgrund og virkeliggøre et nyt paradigme med fredeligt samarbejde mellem nationerne på denne planet, ved at underskrive denne appel, ved at udbrede den så meget som muligt og vinde flere menneskers underskrift på den!

SKRIV UNDER PÅ RESOLUTION: USA OG EUROPA MÅ HAVE MODET TIL AT AFVISE GEOPOLITIK

Forslag til fordybelse:

Specialrapport: [Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent](#)

Helga Zepp-LaRouche: [Den nye Silkevej bliver til verdenslandbroen](#). Introduktion til EIR-rapport

[Se trailer:](#)

Brochure: [Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS](#)

EIR-FOKUS: [Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld](#)

Lyndon LaRouche: [Fire Nye Love til USA's omgående redning](#)

[1] Verden som vilje og forestilling er filosofen Arthur Schopenhauers hovedværk og udkom i december 1818.

**Fra LaRouche-bevægelsen 6.
feb. 2015:
LaRouche: Deres arrogance vil**

føre til deres død

Med manisk dødsdrift satser Det britiske Imperium alt på ét bræt, både med sin militære konfrontationspolitik mod Rusland og Kina, og med sin insisteren på nedskæringspolitikken med folkemord som konsekvens, som Trojkaens voldtægt af Grækenland er indbegrebet af. Hvis denne politik fortsat hersker, vil den føre til menneskehedens udslettelse, mest sandsynligt gennem atomkrig.

I går var der to dramatiske begivenheder i dette felt.

For det første var der EU-institutionernes gennemførte hårde linje over for Grækenland med krav om, at de betaler deres gæld uanset, hvor mange mennesker, det måtte dræbe. Men i virkeligheden har de vendt deres våben mod sig selv. »Deres arrogance vil føre til deres død«, kommenterede Lyndon LaRouche.

Og den græske respons viser, at dette er tilfældet. Befolkningen er umiddelbart eksploderet, med flere end 100.000 mennesker, der går på gaden og slår fast, at de *ikke* lægger sig fladt ned for nedskæringspolitikken og giver efter for afpresning. Det er en uro, der vil brede sig i hele Europa – som vi allerede har set det i Irland og Spanien.

De europæiske institutioner har ingen troværdighed, sagde LaRouche. De går på tynd is. Frankrig kan ikke acceptere at gå med på denne politik, med det, der foregår i Spanien, og med schweizerne, der allerede har koblet fra euroen. Den europæiske økonomi vil kollapse – de kan under ingen omstændigheder vinde.

Den anden dramatiske udvikling var meddelelsen om Hollandes og Merkels ikke planlagte besøg til Kiev, og dernæst til Rusland. Der er en udbredt anerkendelse af, at situationen er mere end alarmerende, og at amerikanernes oprustning af ukrainerne kan føre til en storkrig i Europa. Det eneste, der holder denne

politik i gang, er pres fra briterne og USA, kommenterede LaRouche. »Vi er således på randen af Tredje Verdenskrig.«

Og således er også nødvendigheden af afgørende handling for at underminere og ødelægge Imperiets hovedredskab, Obama, presserende.

I denne sammenhæng bliver gennembruddet med, at spørgsmålet om de [28 sider i rapporten om 11. september](#) nu er fremtrædende, af strategisk vigtig betydning. Takket være den utrættelige indsats fra en lille gruppe kongresmedlemmer og familierne til ofrene for angrebet 11. september, og LaRouche-bevægelsen, var den saudiarabiske rolle i 11. september-grusomheden FORSIDEHISTORIE den 5. feb. i USA's førende avis, *New York Times*. Den fidus til beskyttelse af Det britiske Imperiums hjælpere i Saudi Arabien, der er blevet kørt – af Bush-folkene, Obama og hele deres slibrige slæng – er blevet brudt.

En lignende udvikling er mere end parat til at ske på den afgørende, globale, strategiske og økonomiske arena.

Kendsgerningen er, at Det britiske Imperium, og dets lakaj Obama, handler ud fra svaghed. De *kan* ikke vinde en militærkonfrontation mod Rusland – selv om alle godt kan tabe.

Det samme gælder inden for økonomi. Institutionerne i det transatlantiske finanssystem er bankerot og bliver i stigende grad udfordret af den voksende magt i et alternativt, internationalt system, nemlig BRIKS. Den europæiske Centralbanks, Den internationale Valutafonds og andres »hårde linje« vil ikke redde dem.

Faktisk er det ved at give bagslag og truer med at optrappe det momentum i Europa – og sluttelig også i USA – der er for en ny, fornuftig, økonomisk orden, der begynder med Glass-Steagall og en konkursbehandling over hele Europa.

Det er vedtagelsen af denne politik – som [BRIKS' Nye Silkevej og Verdenslandbroen](#) er et eksempel på – der sluttelig vil gøre

det af med Imperiet og fjerne truslen om krig. Vi har tildelt menneskehedens hovedfjende et blåt øje med de 28 sider. Det, der nu er brug for, er at jage en pæl gennem Djævelens hjerte, Det britiske Imperium, ved hjælp af en økonomisk politik for overlevelse.

Intet betydningsfuldt opnås uden kamp.

(Og dette er *ganske afgjort* en kamp!)

Gå med i kampen

**Bliv medlem af Schiller Instituttet med forpligtelse til
at løse verdens krise.**

**Eller send os nogle penge til at hjælpe os med at vinde
kampen.**

**Ring 35 43 00 33, eller tilmeld dig via vores webside
www.schillerinstitut.si**

Diplomatseminar i København

om BRIKS/Verdenslandbroen en succes

København, 30. jan. 2015 – Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København i dag, med titlen, »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Efter fr. LaRouches kraftfulde tale, talte repræsentanter fra tre af ambassaderne fra BRIKS-nationerne – Rusland, Kina og Sydafrika. Desuden stillede repræsentanten for Brasilien et spørgsmål under den efterfølgende diskussion.

Videoerne og lydfileerne af fr. LaRouches tale, og den tale, som hr. Machiel Renier van Niekerk, repræsentanten fra Sydafrikas ambassade i Danmark, holdt, kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4818>

I seminaret deltog repræsentanter fra 14 ambassader fra Europa, Asien, Afrika og Sydamerika, sammen med nogle danske erhvervsfolk og Schiller Instituttets aktivister.

Fr. LaRouche indledte sin tale med udviklingen i Grækenland, og hvordan landet kan blive et forbindelsesled mellem Europa og BRIKS. Hun talte om, hvor tæt vi er på en total nedsmeltning af finanssystemet, hvor tæt vi er på en atomkrig, og hvad forbindelsen mellem de to er. Hun understregede, at den fare, der repræsenteres af skiftet i USA's strategi for atomkrig, til en førsteangrebsdoktrin, sammen med afbrydelsen af kommunikationen mellem USA og Rusland, der rent faktisk var intakt under den cubanske missilkrise, betyder, at vi er tættere på atomkrig i dag, end nogen sinde før. Ja, der er et alternativ: Hvis vi får Europa og USA til at acceptere Xi Jinpings tilbud om at gå med i deres økonomiske alliance for

udvikling.

Fr. LaRouche fremlagde det momentum, der er for BRIKS' økonomiske udvikling, og det perspektiv, der er skitseret i den nye EIR-rapport »Den Nye Silkevej er blevet til Verdenslandbroen«, som hendes mand Lyndon LaRouche og hun selv, så vel som Schiller Instituttet, har kæmpet for i årtier.

Hun appellerede til deltagerne om at sætte dette alternativ på verdensdagsordenen ved at cirkulere idéerne i vores nye rapport gennem at arrangere interviews, kommentarer, kontakte folk fra erhvervslivet, der ville få gavn af Verdenslandbroen, cirkulere vores resolution og generelt ved at arbejde sammen med os i fremtiden.

Kontakt venligst EIR og Schiller Instituttet for at få rapporten »**Den Nye Silkeveje er blevet til Verdenslandbroen**« og brochuren »**Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden**« og andet materiale, og for deltagelse i fremtidige møder.

Schiller Instituttet: + 45 35 43 00 33, 51 21 72 06.

si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk

EIR: + 45 35 43 60 40

Læs også (hvis du ikke allerede har!):

 Helga Zepp-LaRouche: [Introduktion: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen](#)

Fra LaRouche-bevægelsen 3. feb. 2015: Er disse karle klinisk sindssyge? Nej, de er fra Wall Street!

Hvad kan have fået Barack Obama til at erklære, at han tænker på de facto at trække Ukraine ind i NATO og opruste Kiev til krig mod Rusland? Og til, på selvmorderisk vis, at sende amerikanske våben og militærpersonale til seks andre lande på Ruslands grænser, under NATO's artikel 5, som han sagde, hvilket fordrer, at USA forsvarer disse lande, som var de selve USA?

Tror Obama, at han vil fremprovokere en krig, og vinde den, mod Rusland, med en »fremskudt NATO-brigade«?

Obama skubbes frem ad denne sindssyge kurs af en gruppe forhenværende, afdankede regeringsfolk, der handler gennem Det atlantiske Råd og Brookings Institution, der 1. feb. har udgivet en rapport, der kræver, at USA og NATO bevæbner Kiev-regeringen til krig mod Rusland. Mediernes lederartikler og artikler slår på krigstrommerne, fra den britiske dagspresse til *New York Times*, med påstande om, at modstanden til den amerikanske generalstab har været undertrykt.

Starte en krig mod Rusland på strategisk basis af en seks siders rapport fra en flok gæs, bestående af forhenværende regeringsfolk? Michele Flournoy , Ivo Daalder, Strobe Talbott, James Stavridis ... husk disse navne. Timothy Garton Ash fra Oxford, planlæggeren af »farvede revolutioner« mod Ruslands og Kinas allierede, og som skriver, »Putin skal stoppes med geværer« i *London Guardian*. Kald dem »selvudslettelses-

bevægelsen«. Hvis det lykkes dem at provokere Rusland og Kina til at gå i krig, vil de være årsag til, at menneskeligt liv på denne planet ophører – os alle sammen. Er de klinisk sindssyge?

Svaret er, at Wall Street, og finanskræfterne fra City of London, **insisterer på denne krigspolitik, fordi de er bankerot**. Deres bankerot kommer af to årtiers tøjlesløse, spekulative bobler og krak, der har holdt tilbage og ruineret de transatlantiske økonomier, mens BRIKS – især Kina – udviklede deres rum og tog en førerposition inden for rumforskning.

Nu insisterer storbankiererne på finansiel krigsførelse mod BRIKS-allierede nationer, provokationer, og endda truslen om atomkrig mod Rusland og Kina, for at tvinge dem til at lade London og Wall Street fortsætte med at køre hele verden.

Bevis? Kiev-regimet tilbydes nu den anden IMF-lånepakke på et år, og *The Economist* – der er talerør for bankerne i City of London – kræver, at pakken bliver på 20 mia. dollar, og at tidligere lån, som Ukraine indrømmer, de ikke kan betale, afskrives.

Disse samme banker, den samme IMF, de samme London-allierede politiske ledere, som Cameron, fr. Merkel og Obama, nægter, – med en rasende, hård linje – at give Grækenland den samme eftergivelse af gæld.

Kiev skal have 20 mia.-dollar-lånene og afskrivning af gælden, for at gå i generel krig med Rusland. Den græske regering, der offentligt går imod sanktionerne mod Rusland, skal nægtes gældseftergivelse for udvikling af sin økonomi – selv, hvis denne afvisning betyder – og det vil det gøre – at den såkaldte eurozone ophører at eksistere.

Wall Street og the City ER klinisk sindssyge.

Fra LaRouche-bevægelsen 2. feb. 2015: LaRouche: Erklær Wall Street bankerot, og gå med i BRIKS' skabelse af et nyt, globalt kreditsystem

I løbet af weekenden kom det ene medieorgan for britisk imperiepolitik efter det andet ud med hysteriske advarsler om de globale, strategiske implikationer af den græske krise. Ian Bremmer, CFR (Council of Foreign Relations), advarede om, at Grækenland meget vel kunne forlade eurozonen og NATO, og i stedet gå med i SCO (Shanghai Cooperation Organization), Rusland og Kina i alternative økonomiske og strategiske arrangementer – og således de facto gå med i BRIKS, selv om Bremmer ikke vover at kaldet det sådan. Ambrose Evans-Pritchard fra *Daily Telegraph* advarede om, at EU's 'chickengame' (hvem viger først?) med Grækenland kunne give fuldstændigt bagslag og føre til

»ukendte rystelser, der kunne ramme det globale betalingssystem. De leger med ilden«.

Og selv den sædvanligvis fornuftige Liam Halligan udbrød i sin artikel i *Telegraph*, at den nye Syriza-regering i Grækenland

»direkte kunne overtage kontrollen med Grækenlands låntagere og afskrive for milliarder af euro i husstandslån og hermed

ødelægge bankernes regnskaber i et vanvittigt udbrud af populistisk kontraktlig vandalisme«.

»Men det er fornuftigt; det er præcist, hvad de burde gøre«, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag. De burde simpelt hen skaffe sig af med denne falske gæld, der alligevel ikke eksisterer, tilføjede LaRouche. Ikke blot Grækenland, men hele Europa og hele den transatlantiske sektor har fået falsk gæld tvunget ned i halsen. Men hele systemet er dødt, erklærede LaRouche, i USA og alle andre steder, og det må ganske enkelt erstattes. Wall Street er død, så afskriv dem. Hele det spekulative system, centreret omkring Det britiske Imperium, er dødt, og at forsøge at udsætte denne død vil ikke virke længere. Forsøg på at gøre det vil kun føre til krig, tilføjede LaRouche.

Så vi må afskrive den spekulative gæld, der ikke har nogen som helst substans og udelukkende kun er spekulation i en fremtid, der allerede er død, erklærede LaRouche. I dets sted må vi skabe et nyt kreditsystem, som vi kan operere under, når det gamle system først er blevet afskrevet. Dette nye system vil give en ny myndighed til at skabe produktiv kredit, sådan, som disse principper blev etableret af Alexander Hamilton, kredit, der vil blive brugt til at skabe produktiv beskæftigelse.

Ingen anden konversation om disse anliggender er umagen værd, sluttede LaRouche. Wall Street, de britiske banker og det europæiske system er alle døde. Så fjern dem! Så enkelt er det.

Under yderligere diskussioner med medarbejdere i eftermiddag, understregede LaRouche:

»Sagens kerne er, at vi må fjerne denne fare. Og denne fare hedder nu Obama. Obama er lakajen og snubletråden, der kunne sætte alt dette i bevægelse. Så at få Obama sparket ud af embedet, sparket ud af sin funktion, og så videre, på forskellig vis, i forskellige betydninger og ved forskellige

midler, er meget vigtigt. Obama må smides ud af embedet, hvilket ville betyde, at også Victoria Nuland ville forlade embedet, hvilket ville være en stor lettelse. De faktorer, internt i USA, for umiddelbar atomkrig, f.eks., er faktorer, der må behandles som en snubletråd for atomkrig. Obama er en snubletråd for atomkrig. Obama må fjernes.«

Helga Zepp-LaRouche in Copenhagen: public meeting January 31, 2015

N.B.: The above video ends 18 minutes into the discussion. The complete version of the discussion is found below.

The music can only be heard from the audio file.

Den russiske nyhedsbureau [TASS](#) interviewer [Zepp-LaRouche i København om at undgå krig og BRIKS-processen](#)

1. Introduction by Tom Gillesberg, chairman of The Schiller Institute in Denmark

2. Music:

Ach! zu kurz, double fugue by Mozart

Ave Verum by Mozart

The Hans Christian Andersen vocal quartet

Vender sig Lykken fra dig, (C. Hauch, Carl Nielsen)

Vittoria, mio core!

Feride Istogu Gillesberg, sopran

Michelle Rasmussen, piano

3. Helga Zepp-LaRouche, international president of The Schiller Institute

How has the election in Greece changed the world

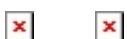
The international financial collapse

The danger of nuclear war

The New Silk Road Becomes The World Land Bridge

4. Discussion

Dias fra mødet:

**Fra LaRouche-bevægelsen 30.
jan. 2015:**

**Helga Zepp-LaRouche bringer
kendsgerningerne om
Wall Streets
krigsprovokationer til
Tyskland og Europa**

De to første *EIR*-seminarer i Berlin og Frankfurt med Helga Zepp-LaRouche har bragt kendsgerningerne om den umiddelbart overhængende fare for en atomkrig – og Verdenslandbroen som alternativet – til Tyskland og Europa som helhed, på et tidspunkt med forhøjet fare og voksende politisk krigsførelse. Det faktum, at de to begivenheder med Zepp-LaRouche, der fandt sted tirsdag og torsdag, kom umiddelbart i hælene på chokket efter det græske valg, øgede kun virkningen.

Wall Street og [City of] London er håbløst og uafvendeligt bankerot, og den eneste virkelige mulighed til at forhindre krig er at indlede omgående lovmæssig konkursbehandling mod deres derivat- og anden spillegæld til 1,7 milliard dollar – der begynder med genindførelsen af Glass-Steagall.

Det bliver mere og mere åbenbart, at den græske gæld aldrig kan tilbagebetales, og at de græske handlinger i Syriza-regeringens første dage – med annullering af lovgivning om privatisering, som Trojkaen havde dikteret – betyder, at det græske brud med folkemordspolitikken både kan udløse en ny politik, men også fungere som detonator for en desperat London-Wall Street-blok til at presse på for at få krig mod Rusland og Kina. Som Lyndon LaRouche tirsdag advarede om, så

optrapper det græske valg faren for krig og kræver omgående nødhandlinger.

Torsdag skrev både Ambrose Evans-Pritchard, talerør for britisk efterretningstjeneste ved *Daily Telegraph*, og klummeskribent ved *Washington Post* Harold Meyerson, om behovet for at sammenkalde til en europæisk konference til nedskrivning af gæld efter samme model som London-konferencen i 1953, der annullerede halvdelen af den tyske krigsgæld fra begge verdenskrige, lod den resterende gæld løbe over 30 år og, sammen med Marshall Planen, udvirkede det tyske, økonomiske mirakel. Pritchard gjorde det klart, at den græske gæld aldrig kan betales, og at det græske folk gjorde ret i at afvise Trojkaen, mens Meyerson krævede, at Tyskland behandle Grækenland, som USA havde behandlet Tyskland, efter Hitler var besejret.

Alt imens intet endnu er blevet offentliggjort, står det klart, at de europæiske udenrigsministres møde for at indføre flere sanktioner mod Rusland – som er intet mindre end yderligere krigsprovokationer – var et slagsmål, der endte med beslutningen om at bevare de eksisterende sanktioner frem til og med september, men ikke indføre nye sanktioner. Før mødet begyndte, gjorde Grækenland det klart, at der ikke var »konsensus« til nye sanktioner, fordi de aldrig var blevet konsulteret.

Disse modforholdsregler indikerer en voksende frygt for et atomart armageddon. De advarsler, der blev offentliggjort i sidste uge af Igor Ivanov, Sam Nunn, Richard Lugar og Theodore Postol, fik tilslutning fra Mikhail Gorbatsjov torsdag i et Interfax-interview, hvor han atter advarede om, at Vesten er i færd med at fremprovokere en ny, kold krig, der hurtigt vil blive til en varm krig – inklusive en atomkrig.

Obama er en lakaj for London-Wall Street-kræfterne, der driver verden mod generel krig. Som Lyndon LaRouche i de seneste uger gentagne gange har advaret om, så er den eneste vej ud af

armageddon at nedlukke magtapparatet bag krigspolitikken. Det betyder at lukke Wall Street ned og i dets sted indføre et kreditsystem efter Hamiltons principper for at alliere USA med BRIKS.

Russiske, kinesiske og indiske udenrigsministre vil mødes den 2. februar i Beijing for at fremme BRIKS-dagsordenen og, utvivlsomt, for at undersøge og evaluere den voksende fare for generel krig. Præsident Obamas optræden i Indien var, iflg. iagttagere, afskyelig – en fornærmelse af Indien. Obama afkortede sit besøg i Indien, der mindedes Indiens Republikkens Dag, for at fare af sted til Riyadh for at logre for den nye, saudiske konge, hvis forbindelser til al-Qaeda og andre jihadister er velkendte og veldokumenterede i verdens efterretningskredse. Hjemme holder Obama fortsat fast ved Bush-Cheney-mørklægningen af de 28 sider. Denne optræden i Riyadh føjede til den allerede intense, globale, indledende opbygning af krig. Så snart Obama vendte tilbage til USA, bekendte han offentligt sit partnerskab med Huset Saud.

EIR ØKONOMI:

Draghis fald: Begyndelsen til enden for euroen

Chefen for ECB Mario Draghis meddelelse var endnu et forsøg på vegne af Wall Street og de transatlantiske storbanker på at mørklægge deres bankerot; og endnu engang skete det på bekostning af befolkningerne i de synkende, europæiske økonomier.

Læs også: [EIR FOKUS: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld](#)

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 27. januar 2015: Den græske revolution

GREECE AND THE SILK ROAD ECONOMIC BELT: [Link to the speech](#) by PANOS KAMMENOS, Chairman of The Independent Greeks, now part of the Greek government coalition, at the Schiller Institute's conference in Oct. 2014.

**LaRouche hylder det
fantastiske græske valgs
afvisning af Trojkaen
– og hvad USA omgående må
gøre for at redde
nationaløkonomien i USA**

efter det bankerotte Wall Street.

26. jan. 2015 – Resultaterne af søndagens græske valg, hvor Syriza næsten vandt en jordskredssejr og vil danne ny regering med Uafhængige Grækere og andre partier, var en fantastisk og kraftig afvisning af den morderiske nedskæringspolitik, som Trojkaen har tvunget ned over grækerne.

Da Lyndon LaRouche blev informeret om det græske valg, kaldte han det

»en dybtgående sejr, der kan sikre et skift i hele den europæiske og transatlantiske situation.«

LaRouche bemærkede, at det græske folks stærke udtryk for afvisning af Trojkaens nedskæringsregime var en af flere udviklinger, der hastigt kan bringe det mislykkede eurosistem helt til fald. Han nævnte den schweiziske Nationalbanks nylige beslutning om at koble schweizerfrancen fra euroen, der udløste betydelige tab på derivater i store banker på Wall Street og i London.

Larouche bemærkede, at det græske valg vil få

»en stor virkning på Tyskland. Merkel og kompagni befinder sig i en vanskelig situation, hvor de giver det udseende af at have Europa under kontrol, men i virkeligheden har de ingen kontrol, og det græske valg beviser det. De vil blive alvorligt rystede og vil ikke være i stand til at lade som om nedskæringspolitikken virker.«

»Det her er fantastisk«, konkluderede LaRouche og tilføjede, at »menneskehedens fjende har lidt skade, og alle burde være glade«.

Ved midnatstid søndag viste de endelige resultater af det

græske valg, at Syriza havde fået 36,12 % af stemmerne, hvilket giver dem 149 ud af 300 pladser. Uafhængige Grækere fik 4,69 % af stemmerne, og 13 pladser. De to partier forventes at danne en koalitionsregering med et flertal på 162 pladser.

Alle de europæiske finansministre skal mødes på mandag for at beslutte, hvad de vil gøre, stillet over for de dramatiske resultater af det græske valg, der yderligere miskrediterer ECB-chefen Mario Draghis meddelelse fra torsdag om en billion euro i kvantitativ lempelse til en bailout af de bankerotte, europæiske banker. Grækenlands handling kunne meget vel blive katalysator for en vild flugt mod udgangsdøren, hvor Grækenland, Portugal, Spanien, Irland og endda Italien forlader eurosystemet for at vende tilbage til en suveræn valuta og en anti-nedskæringspolitik.

Følgerne for Wall Street er ligeledes dramatiske. De håbløst bankerotte Wall Street-banker er omtågede af massive tab på derivater, udløst af den schweiziske Nationalbanks pludselige frakobling til euroen. Disse samme banker ligger, sammen med deres modparter i City of London, inde med junkobligationslån til skiferolie- og skifergas-sektoren for mere end 600 mia. dollar, og denne gæld er ved at nedsmelte. Dette kunne meget vel udløse disintegrationen af hele det transatlantiske finanssystem, hvad øjeblik, det skal være.

LaRouche har i de seneste måneder understreget, at nedsmeltningen af Wall Street og [City of] London er den vigtigste, enkeltstående faktor, der driver verden hen imod et potentielt krigsopgør, med anvendelse af atomvåben. Der er et voksende kor af stemmer fra mentalt sunde personer, der tilslutter sig LaRouches advarsler om den voksende fare for en atomar Dommedag. I løbet af weekenden advarede den førende nedrustningseksperter Theodore Postol om den overhængende fare for en atomar udslettelse, og de forhenværende senatorer Sam Nunn og Richard Lugar sluttede sig til de stemmer, der opfordrer til omgående handling for at deeskalere det globale

opgør.

Under diskussioner med kolleger søndag fokuserede Lyndon LaRouche på de hasteforanstaltninger, der må indføres for at sætte Wall Street- og London-banekerne under en lovmæssig konkursbehandling, der skal starte med, at man sløjfer al spillegæld. Han fortsatte dernæst med at forklare de forskellige Hamiltonske forholdsregler, der omgående må indføres for atter at få folk i arbejde, der er mening i.

LaRouche forklarede:

»Det vigtige nu er, at vi må have en erklæring, en generel erklæring, der siger, at vi nu ved, at organisationen Wall Street ikke alene er generelt bankerot, men håbløst bankerot. Når derfor Wall Street-pengene, der rent faktisk nu er værdiløse, nu er væk, må vi i stedet indføre en kilde til kredit, som vil blive en statslig kredit, en lovmæssig skabelse af statslig kredit, der bliver en fond, der kan bruges af delstaterne og regeringen til at finansiere skabelse af ny beskæftigelse. Det er spørgsmålet.

Ny beskæftigelse betyder, at man ansætter folk til at gøre ting, de kan udføre, eller kan uddannes til at udføre. For der er nødt til at være en buffer, ved hjælp af hvilken man ikke bare lader regeringen og denne nation kollapse. Man må intervenere omgående og sige: Okay, vi vil påtage os en gæld. Vi vil påtage os – som USA vil vi påtage os en gæld; det bliver en stor gæld, den bliver ikke overdrevet, men det bliver en stor gæld, fordi vi omgående må få folk i arbejde, og vi må gøre lignede ting omgående. Og det må gøres på basis af et kreditsystem, der er et statsligt kreditsystem.

Vi har noget historie om det her, som Bill Clinton kan respondere på, i det mindste følelsesmæssigt, for det, der skete, da Bill Clinton forlod embedet, var, at hele det her bailout-foretagende, denne vanvittige operation, overtog det hele. Så over en periode, svarende til fire præsident-

embedsperioder, har vi ruineret alting. Og det blev ruineret af de folk, der prøvede at ændre USA's politik til at gå imod det, som Bill Clinton havde arbejdet på.

Gå tilbage til det, som Bill Clinton meddelte om sommeren det år, hvor han blev angrebet [1998], hvor han havde en politik, som han støttede mig i at gøre, i at fremlægge, og denne politik kan virke. Og det var Bills idé om, hvordan man skulle organisere, for det russiske system var bankerot, totalt bankerot; og det havde en effekt på Europa og alt andet, og idéen var at skabe et genrejsningsprogram baseret på det transatlantiske område, der ville fungere, for at redde økonomien fra det, som Wall Street skabte på det tidspunkt.

Det er, hvad vi må gøre, og vi må gøre det nu. For vi kan ikke bare sidde der uden at have et program af denne art. Det her er totalt bankerot, fuldstændigt, håbløst bankerot. Det vil blive værre i accelererende grad. Vi må have en buffer, en stødpude, og det gamle regeringssystem må påtage sig ansvaret med at skabe denne stødpude. Og formålet er dernæst at sætte folk i arbejde, i produktiv beskæftigelse. Og det må vi have nu.«

EIR FOKUS: ET GRÆSK FORSLAG: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld

En konference om statsgæld for hele Europa, i lighed med den konference, der førte til Londonaftalen om statsgæld fra 1953, der endeligt afgjorde Tysklands udenlandsgæld, er blevet foreslået af både det græske Syrizaparti og De uafhængige

Grækere, og har skabt hovedoverskrifter i de europæiske medier.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 22. januar 2014: Euroen på vej ned//Krigen i Ukraine optrappes

---

Eurozonen på randen af sammenbrud

20. jan. 2015 – Med euroen, der er ved at gå ned, og med glasskårene fra den schweiziske »flugt«-aktion, der flyver rundt i alle retninger, har eurozonen nu kurs mod starten på en massiv kvantitativ lempelse, og dernæst udsigten til et græsk krav om afskrivning af statsgæld i hele EU. Støtte til det græske Syriza-partis forslag om en gældskonference for hele Europa vokser, så vel som også Syrizas føring i meningsmålingerne i Grækenland før søndagens valg.

Tabene i finanssektoren efter den schweiziske nationalbank-aktion løber op i mange milliarder, og vokser fortsat, ifølge en undersøgelse fra Bloomberg den 19. januar. Citigroup,

verdens største valutahandler, tabte mere end 150 mio. dollar; JPM Chase, 120 mio. dollar; Deutsche Bank tabte 150 mio. dollar og Barclays omkring 100 mio. dollar, og så videre. Hedgefonde tabte meget mere; men det, der vil have chokeret disse storbanker, er det faktum, at, i hvert enkelt tilfælde var tabene på forex/derivater pga. den schweiziske handling 5-6 gange større en den maksimale »risikoværdi«, som disse bankers modeller fortalte dem, at de *kunne* tabe på én dag. Danmark, Finland og andre ikke-eurolande i EU overvåges for at gætte på, hvem der næste gang hiver stikket ud.

En artikel i Londonavisen *The Guardian* den 17. jan. rapporterede om, at støtte til Syrizas forslag til en gældskonference for hele Europa vokser. *The Guardian* citerer Hans-Werner Sinns støtte til Syrizas forslag; UK-gruppen Jubilee Debt Campaign; Franco Caseli fra London School of Economics; samt »et voksende kor af eksperter«. I Irland støttede finansminister Andrew Noonan og vicepremierministeren John Burton begge Syrizas forslag i sidste uge.

IMF's administrerende direktør, Christine Lagarde, gik, under et besøg i Irland, til modstand mod Grækenland i den størst mulige imperie-tone:

»En gæld er en gæld, og det er en kontrakt. Betalingsstandsning, omstrukturering og ændring af vilkårene har konsekvenser for underskriveren og tilliden til underskriveren«, sagde Madame.

Den europæiske Centralbank, som alle nu desperat er overbevist om, er på randen af at foretage massive opkøb af statsobligationer, har på det strengeste modsat sig enhver nedskrivning af den græske gæld, og har udelukket opkøb af græsk statsgæld via kvantitativ lempelse, fordi den er af »lav kvalitet«. Det tyske *Der Spiegel* rapporterede den 16. jan., uden at angive sin kilde, at Draghi har briefet Merkel og Schäuble den 14. januar om hans planer om kvantitative lempelse til ECB-mødet den 22. jan.;

»Planen forudser en begrænsning på 20 % til 25 % på opkøb af hvert lands gæld«

– undtagen for Grækenlands vedkommende, selvfølgelig. Denne »begrænsning« beløber sig til euro for i nærheden af 2-2,5 mia. dollar.

Sinn, chef for Økonomisk Forskningsinstitut, sagde til CNBC-Tv i et interview den 19. jan., at denne kvantitative lempelse vil udløse præcis den »schweiziske« flygtighed på markederne, men i større skala.

»[Bankerne] vil være lykkelige for at kunne sælge statsobligationerne, som de anser for at være delvist giftige, og de vil få en masse kontanter. Hvad vil de gøre? – De vil primært forsøge at bringe pengene til udlandet. Og det er de allerede begyndt på – som man ser i Schweiz«, sagde Sinn til CNBC. »Hvis vi ønsker at hjælpe regeringer, der har problemer, så lad os gøre det – men lad parlamenterne beslutte, snarere end denne teknokratiske institution, ECB«.

**Helga Zepp-LaRouche:
Hovedtale, Schiller
Institutets konference i New**

York, 17. jan 2015: BRICS nationer genopliver dr. Martin Luther Kings drøm: Økonomisk retfærdighed er en umistelig rettighed

Vi bringer her første del af Helga Zepp-LaRouches hovedtale:

Helga Zepp-LaRouche: Jeg er her for at tale om en skøn vision om en verden uden krig og terrorisme.

Det lyder jo som et meget usandsynligt forslag på dette tidspunkt, hvor vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig. Selv Gorbatsjov har for nylig givet udtryk for dette. Mange andre ser det. Og verden er i dag flået itu af en bølge af terrorisme, og det er heller ikke så let at forestille sig, hvordan vi skal blive denne barbariske udvikling kvit.

Men det er inden for rækkevidde. Og potentialet til at få verden på fode igen, få verden i orden, eksisterer.

Det eksisterer i form af begyndelsen til en ny, økonomisk verdensorden, der i løbet af de seneste halvandet år er blevet opbygget af BRICS-landene, Latinamerikas CELAC-lande, og nogle asiatiske og afrikanske lande. Men for at denne vision i sandhed kan blive et realistisk perspektiv for fremtiden, er det absolut bydende nødvendigt, at vi forandrer USA's kurs i særdeleshed, samt også Europas kurs.

For udelukkende kun, hvis USA går med i BRICS og ikke anser Kina, Indien og de andre BRICS-nationer som en geopolitisk trussel til deres, eller jeres, eller vores geopolitiske interesse ... Det må stå fuldstændig klart, at, i en tid med

termonukleare våben, kan krig ikke være et middel til konfliktløsning, med mindre vi ønsker at begå selvmord.

Krig og terrorisme er de to, onde tvillinger i vor tid, der på incestuøs måde avler hinanden. Vi har terrorisme. Dernæst har vi krigen mod terrorisme, der skaber yderligere terrorisme, der igen skaber mere behov for mere krig. Så har vi mere terrorisme ... og sådan fortsætter det, frem til faren for en Tredje Verdenskrig.

Man bør forstå, at krig og terror, sandsynligvis i al evighed, men i særdeleshed i vor tid, er et imperiesystems redskaber, et system, der har øget svælget mellem rig og fattig på en fuldstændig sindssyg, pervers måde, et system, der har skabt en situation, hvor de allerrigeste mennesker – 85 personer – ejer lige så meget rigdom, som halvdelen af menneskeheden tilsammen, 3,5 mia. mennesker. Dette system har Pave Frans kaldt systemet, der dræber, og han har krævet, at man tager det Femte Bud, »Du skal ikke ihjelslå«, i anvendelse over for dette system.

Og lige her, på Manhattan, har man på en vis måde dette systems hovedkvarter, sammen med City of London, beliggende på Wall Street. Men man har også her begyndelsen til Den amerikanske Republik, og Den amerikanske Forfatning, der repræsenteredes af Alexander Hamilton og idéen om, at den suveræne regering har retten til at skabe sin egen kredit til fordel for det almene vel, og at denne kredit udelukkende kun må tjene nationens velstand.

New York repræsenterer også begyndelsen på Den amerikanske Republik, og institutionen. Og Wall Street var lige fra begyndelsen den amerikanske models fjende. Det har altid været Det britiske Imperiums brohoved for undergravning, hele vejen igennem. Det har altid finansieret de forkerte mennesker, inklusive i Konføderationen, i Borgerkrigen, hvor det finansierede Konføderationen.

Så Wall Street var altså associeret med at gøre virkningen af Den amerikanske Revolution ugjort og give magten over den amerikanske koloni tilbage til Det britiske Imperium. Og i dag er fjenderne af idéen om Amerika som republik på krigsstien, og nogle af disse spiser i øjeblikket frokost eller middag med repræsentanten for Det britiske Imperium, der er på besøg i USA, i skikkelse af Tony Blair.

Men verdens skæbne vil være afhængig af, hvilken af disse to traditioner, der vil herske. Og vi er kommet sammen her i dag for, fra dette møde, at lancere en udvikling, der skal få Amerika tilbage til at være en republik og gennemføre Alexander Hamiltons og John Quincy Adams politik, og atter blive De forenede Stater, en republik i en alliance af fuldstændig suveræne republikker.

De gode nyheder i alt dette er, at Wall Street står umiddelbar foran at eksplodere. Og de endnu bedre nyheder er, at et alternativ til dette system allerede er på plads.

Men Wall Streets for-store-til-at-lade-gå-ned-banker vil snarest eksplodere, og det samme vil eurozonen.

Torsdag i denne uge (15. jan.) opgav den Schweiziske Nationalbank deres binding til euroen, og det skyldtes, at det ikke længere kunne bevares, efter at Schweiz allerede havde brugt 500 mia. dollar på at forhindre en opskrivning af schweizerfrancen, og i forventning om stor turbulens i den kommende uge trak schweizerne ligesom i bremsen og besluttede at lade kursen flyde.

Torsdag i den kommende uge – og dette var, hvad den Schweiziske Nationalbank antciperede – vil Den europæiske Centralbank efter al sandsynlighed satse på den meste gigantiske Kvantitative Lempelse, og foretage ubegrænsede opkøb af statsobligationer. Den vil gøre det, som Mario Draghi allerede for to år siden, da euroen havde store vanskeligheder, havde meddelt han ville gøre; han sagde, at

han ville gøre hvad der er nødvendigt for at redde euroen. Og hvad der er nødvendigt betyder ubegrænset pengetrykning.

Den 25. januar, dvs. på næste søndag, er der valg i Grækenland, og alt tyder på, at oppositionspartierne, Syriza og de Uafhængige Grækere, vil vinde majoriteten, og de har allerede meddelt, at de i dette tilfælde vil annullere Trojka-memorandaet, det memorandum, der tvang den græske befolkning til at lide den mest utålelige smerte, nedskæringer, forøgelse af selvmordsraten, forøgelse af dødsraten. Man har netop nu en folkelig opstand imod dette. Hvis disse oppositionspartier vinder, så vil det efter al sandsynlighed blive begyndelsen til enden for euroen; for hvis EU-kommissionen kapitulerer over for Syrizas krav om at droppe nedskæringerne, vil det brede sig som en steppebrand til Italien, Spanien, Portugal og Frankrig, og sandsynligvis til mange andre lande.

Og hvis de (EU-kommissionen) ikke gør det, så vil ultimatummet sandsynligvis være, at Grækenland vil forlade eurozonen, og så vil det brede sig som en steppebrand.

Men det går ikke bedre med Wall Street, fordi for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, der allerede nu gisper desperat efter den sidste luft, har spekuleret og investeret i skifergas og olie, og de har akkumuleret en gæld på omkring 1 billion dollar, som det var meningen skulle tilbagebetales gennem en oliepris på 80, 100 eller 120 dollar per tønde, og ikke 45 dollar, hvilket er den aktuelle pris. Og oven i dette har de samlet sig udestående derivater af forskellig art til omkring 20 billioner dollar.

Dette har skabt en situation som under krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007, hvor mange mennesker, pga. sammenbruddet i huspriserne, havde huslån, der var langt dyrere end prisen for deres hus, og det førte til nedsmeltningen af det sekundære ejendomsmarked, der igen førte til kollapset af Lehman Brothers i 2008 og systemets potentielle forsvinden.

Det betyder, at det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran sin undergang. Og i betragtning af, at dette system har for omkring 2 billiarder dollar i udestående derivater, findes der ingen måde, hvorpå disse penge kan blive betalt, ikke gennem bail-out (statslige redningspakker), og ikke gennem bail-in (konfiskering af bankindeståender). Og det er grunden til, at vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig.

Krigsfaren

For det er sammenbruddet af det transatlantiske system, der er den virkelige udløser af krigsfaren. Den åbenlyse udløser er krisen i Ukraine, men i virkeligheden står vi og ser på en geopolitisk konfrontation med Rusland, og med Kina. Og når Gorbatsjov, som er vellidt i Vesten, men ikke så populær i Rusland, nu går ud og forsvarer Putin i en virkelig dramatisk ændring af sine meninger, og advarer om, at hvis det kommer til krig over Ukraine, vil det føre til en storkrig, hvor atomvåben vil blive brugt, og det vil føre til civilisationens udslettelse, så kan jeg blot sige, at det absolut er tilfældet.

Lige nu har vi en amerikansk militærholdning, og en ditto fra NATO, der opererer ud fra en førsteangrebs-doktrin. De har udvidet NATO mod øst og omringet Rusland. USA har vedtaget en såkaldt Prompt Global Strike-doktrin, som betyder en førsteangrebs-doktrin. Det globale, amerikanske missilforsvarssystem er et førsteangrebssystem. Og USA er i færd med at modernisere hele sit atomvåbenarsenal til dette formål.

I sidste uge udkom der en ny rapport i Washington, hvor International Security Advisory Board, der rådgiver udenrigsministeriet, og som består af tidligere regerings- og militærfolk, sagde: Åh, det er så forfærdeligt. Vi må

anerkende den kendsgerning, at vi har kontradiktoriske relationer med Rusland, og den umiddelbare årsag er naturligvis Ukraine og Krim. Og nu er en største fare den, at en af siderne fejlberegner den andens intentioner. Det er meget bekymrende, for Rusland er overbevist om, at USA ønsker, at der skal komme en anden regering i Rusland, og at vi arbejder hen imod en førsteangrebs-kapacitet. Det gør vi naturligvis ikke, men hvis vi bare siger sådan, vil de ikke tro på os.

Men Rusland har altså stadigvæk det største atomvåbenarsenal uden for USA, nok til at ødelægge USA på en eftermiddag.

Det er, hvad det drejer sig om, og Rusland opfinder ikke disse trusler – de er meget virkelige. Og derfor udarbejdede Rusland julen over, i respons til dette, en ny, russisk militærdoktrin, i hvilken de siger, at de på deres side forbeholder sig retten til at tage atomvåben i brug for at forsvare sig mod et amerikansk førsteangreb. De investerer i nye, strategiske ubåde. De installerer ICBM'er på tog, så de ikke er så nemme at ramme. De moderniserer på deres side deres atomkapacitet og deres evne til at tage sigte.

I december-nummeret af *The Nation*, et blad, var der en artikel af hr. Postol, hvori han meget detaljeret beskrev USA's førsteangrebs-holdning og sagde, at det er en fundamental fejltagelse, begået af dem, der har gjort dette, at antage, at det skulle være muligt at neutralisere en modstanders gengældelsesangreb (som svar på et førsteangreb). For der er en fundamental forskel på en konventionel krig, hvor man forsøger at ødelægge så meget af fjendens som muligt, og så er fjenden besejret. Men i en atomkrig kan man ikke gøre dette, og han laver en kompliceret beregning, der siger, hvorfor russerne i alle tilfælde har 6 minutter tilbage til at lancere deres kapacitet, når de først opdager, at de er blevet angrebet. Og dette betyder udslettelse.

Hvordan kunne det ske?

Hvordan er det muligt, at vi, 70 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, virkelig står på randen af Tredje Verdenskrig? Hvad var det, der gik så gruelig galt, at vi nu står der?

(Anden halvdel af Helgas tale følger snarest på dansk. Hun går her tilbage til Berlinmurens fald og den forpassede chance for at skabe en ny fredsorden for det 21. århundrede, og fortsætter med den nye, internationale, retfærdige, økonomiske verdensorden, der nu er ved at blive skabt med BRIKS-nationerne og allierede nationer, som USA (og selvfølgelig også Europa) snarest må tilslutte sig, og med virkeliggørelse af Verdenslandbroen ('Den nye Silkevej') som alternativ til atomkrig og menneskehedens mulige udslettelse, og som Schiller Instituttet har kæmpet for i 20 år. Stay tuned!)

Mens du venter:

Vi anbefaler, at du hører hele Helgas hovedtale [her](#).

Se også: Helga Zepp LaRouche: [I anledning af 25-året for Berlinmurens fald](#)

Vi anbefaler desuden, at du kommer til vores møde den 31. januar kl. 14 med deltagelse af en af vore internationale ledere, og at du mobiliserer alle venner og bekendte til også at komme til mødet, der vil dreje sig om det europæiske aspekt; hvad vi her i Europa kan gøre for at udbrede det nye alternativ med BRIKS-samarbejde for global udvikling og økonomisk retfærdighed, i stedet for den meget virkelige og overhængende fare for en atomar udslettelseskrig, der i allerhøjeste grad også vil involvere Europa, som Helga ovenfor beskriver.

Se vores banner om mødet.

Se også: [Lyndon LaRouches åbningstale til ovenstående konference \(dansk\).](#)

En tredjedel af græske husstande tjener mindre end 10.000 euro om året.

15. jan. 2015 – En tredjedel af græske familiehusstande lever af mindre end 10.000 euro om året. Dette rapporteres i en undersøgelse, udført af Den hellenistiske konføderation af professionelles, håndværkeres og handelsmænds Institut for små virksomheder, der også fandt, at rådighedsbeløbet er faldet under fattigdomsniveauet.

Tre ud af ti græske husstande er tvunget til at leve af den laveste, årlige familieindkomst, som er under 10.000 euro. Raterne er endnu højere i husholdninger med to eller fire medlemmer. I alt 46,9 % af den græske befolkning erklærede, at familieindtægten er utilstrækkelig til at imødekomme deres daglige behov, og 55 % sagde, at de havde brug for yderligere hjælp, såsom lån af slægtninge, salg af værdier eller banklån.

Mens 35,9 % af husstandene (mere end 1 million) har mindst et arbejdsløst medlem, så modtager kun 8,9 % af disse mennesker arbejdsløshedsunderstøttelse. Af disse 35,9 % anser ikke mindre end 52 % af disse husstande pensioner som deres hovedindkomstkilde.

På grund af den dramatiske stigning af ejendomsskatten har tre

ud af ti familier givet udtryk for, at de er bange for at miste deres hjem.

Fra LaRouche-bevægelsen 6. jan. 2015:

Mobiliser ud fra en 'Ny økonomisk platform' i Hamiltons tradition

Gyset fra et ubetaleligt gældskrak, der stammer fra eurozonen og de kollapsende oliepriser, fejede mandag over verdensmarkederne og fik bankaktier i hele Europa og USA til at styrtdykke.

Hvis det var nødvendigt med en respons på weekends lækage om, at kansler Merkel og hendes team har pralet med, at de var parat til at eskortere Grækenland ud af euroen, så gav markederne denne respons. De er ikke parat til endnu en græsk (og spansk, og italiensk osv.) gældskrise, fordi de befinder sig i en dyb, dyb krise med nulvækst med en anti-russisk finanskrigspolitik, der er blevet påtvunget Europa, og som er i færd med at føre til både et finanskrak og til krig.

Så snart det i sidste måned kom frem, at Grækenland skulle afholde nyvalg til parlamentet den 25. januar, udløst af genforhandling af landets gæld, advarede EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche om, at den nye gældskrise ikke ville begynde umiddelbart efter 25. januar, men omgående i

begyndelsen af januar, og at det, der virkelig stod på spil, var en krig med atommagten Rusland. Nu, hvor vi befinder os ved foden af gældskrakkets bjerg, siger nogle højtplacerede europæiske lederskikkelser, »Nu er det nok; vi må ud af denne krise; hvordan kommer vi ud af krigssituationen?« Søndagens advarsler fra den franske præsident Hollande (»Vi må stoppe sanktioneerne nu«) og fra den tyske vicekansler Gabriel (»husk, at Rusland er en atommagt!«) var langt mere alvorlige end tidligere advarsler; og det var kun de mest bemærkelsesværdige blandt andre advarsler, der kommer fra Italien, fra Østeuropa og selvfølgelig fra selve Rusland, der tilbyder at erstatte konfrontation med samarbejde mellem EU og den Eurasiske Økonomiske Union.

I USA blev Wall Street-gyset med et fald på – 2 %, anført af et brat fald i bankaktier, fremprovokeret af endnu et fald i oliepriserne og de uhyrlige Wall Street-investeringer i derivater i disse råvarer til en værdi af titals milliarder dollars. Det statslige energiinformationskontor udgav en prognose, der sagde, at olieforbruget i første halvdel af 2015 ville falde med yderligere 1 mio. tønde om dagen i forhold til anden halvdel af 2014; i sig selv et tegn på det igangværende økonomiske fald i det transatlantiske område, med centrum i Europa. Og alligevel fortsætter Obama i bedste Nero-stil med at forfølge en politik, skabt i London, med at »tvinge Rusland i knæ« ved hjælp af sanktioner og de samme dyk i oliepriserne, som truer med at forårsage en Wall Street-eksplosion.

Men denne politik vil også forårsage en eksplosion i verden, i form af krig.

Hvordan vi kommer ud af denne eksistentielle krise? Den »nye økonomiske platform«, som Lyndon LaRouche vedholdende har foreslået, siden marts-juni i 2014, udtrykt gennem fire fundamentale love for den økonomiske politik, betegner en tilbagevenden til de principper i traditionen efter Hamilton, på hvilke USA's oprindelige union og hurtige økonomiske vækst var baseret. Denne genoplivning af principperne vil give USA –

og Europa, hvis hun følger efter – muligheden for at slutte sig til den nye orden for gensidig vækst og produktivitet, som tilbydes af BRIKS og allierede nationer, især gennem Kinas politik.

Ved et betydningsfuldt offentligt arrangement i New York City den 17. januar, mindedagen for Martin Luther King, vil ledende amerikanske aktivister samles for at mobilisere for denne politik, og begivenheden vil blive fulgt på møder internationalt. Arrangementets tema er: »BRIKS-nationer genopliver dr. Martin Luther Kings drøm: Økonomisk retfærdighed er en umistelig ret«. Denne begivenhed vil blive et vendepunkt i menneskehedens afværgelse af den krise, der nu intensiveres.

*Billede: Enden
på Systemet*